

Kas notiek Amerikā?

Vai tas ir taisnīgi?

Vai tā ir demokrātijas sistēmas krīze vai attīstība- "jaunā realitāte"!?

Vai ir iespējama bezkrīzes - tā saucamā "ilgtspējīgā attīstība", uz kādu vedina Pasaules valdības sludinātāji!

Kur rodas tādas teorijas?

Troņu Bada spēles.

Moto:

*Pārveidotā realitāte ir jaunā realitāte. /Gurdžijevs/
Meliem jābūt visaptverošiem. Ir jābūt meliem,
meliem un tikai aizvien lielākiem meliem. Meliem pāri
visam. /Gēbels/*

Patiesība ir meli. Meli ir patiesība. /Orvels/

Virspusēji – ziņu kanālos, (*Morgans Frīmens savulaik teica: “Ja tos nelasīsi, būsi neinformēts, bet, ja lasīsi – būsi dezinformēts.”*) dezinformatīvajā kanalizācijā lūkojoties, tur notiekošais ir parasts galma apvērsums, kuram var sekot kā karstais (*pilsoņu karam ir vairākas fāzes*) pilsoņu karš, tā arī citas politiskās piederības cilvēku fiziska iznīcināšana, kāda jau ir bijusi ASV vēsturē – Makartismā, un valsts sabrukums atsevišķās daļās (*kā pēc PSRS sagrāves*).

Tomēr šī Baidena melni (*BLM*) maskotā demokrātijas uzvaras inaugurācija bruņumašīnu, 25'000 nacionālās gvardes automātu stobru un dzeloņdrāšu žogu aizsegā, ir tikai krāsaina eļļas plēvīte pār dziļiem un tumšiem ģeopolitiskās ūdeņiem.

Baidena vairākkārt atkārotie vārdi “tumšā ziema nāk” (*dark winter comes*) ir skaidri un nepārprotami. Tā nav frāze par dienas un nakts garumu inaugurācijas laikā, vai konceptuāls globālistu jēdziens, bet no **ASV militārās doktrīnas izrietošs signāls**.

(*Visas ASV IT korporācijas, izstrādājot savas plaši lietojamās programmatūras, tajās, saskaņojot ar Pentagonu, izveido tā saucamās “sētas durvis” (backdoor). Tāpēc, saskaņā ar ASV militāro hibrīdkara doktrīnu, tajā ir detalizēti izstrādāts ne tikai informatīvais, bet arī kibernetiskais (datorizētais) uzbrukums – uzbrukums tiešajā nozīmē.*)

Tāpēc visas runas par tā saucamo drošību un datu aizsardzību ir tukša, maldinoša pļāpāšana. Tur, kur it kā notiek cīņa ar kaut kādiem hakeriem, patiesībā ir pilnīga visu iespēju atdeve svešinieku rokās. Pentagonam nav aizsardzības doktrīnas (*tā ir tikai kopējās kara doktrīnas sastāvdaļa*) – **Pentagonam ir tikai uzbrukuma kara doktrīna**. Pentagonam ir tikai dominējošās, uzbrūkošās ASV armijas vadības struktūra. Tā nekad nav skatījusi, neskata un neskatīs jautājumu par mierīgu līdzāspastāvēšanu, bet būs tikai **par visu citu pilnīgu preventīvu un preemtīvu iznīcināšanu**.

Tāpēc, saskaņā ar Pentagona hibrīdkara doktrīnu, frāze “tumšā ziema nāk” (*dark winter comes*) ir signāls par plašu datorsistēmu, infrastruktūru, valsts vadības un īpaši regulējamo (*elektroapgādes, automātisko vadību un tiesību aktu uzglabāšanas*) sistēmu sagrāvi planētas mērogā. Medvēdēja paziņojums, ka Krievija ir gatava atslēgt savu teritoriju no ASV kontrolētā interneta ir atbilde uz to. Šis ASV kiberuzbrukums (*var tikt veikts jau šajā gadā*), kā pret atsevišķiem reģioniem (*Irāna*), tā arī pret visiem konkurentiem ES ieskaitot. Te nav lieki atgādināt, ka ASV “sabiedrotie” ir tikai viņu labklājības nodrošinājums – labs ceļa segums, pa kuru rullēt uz slavas un naudas apmierināto oligarhiju. Tur šī ceļa vārda zem

magnātu kāpurķēdēm, tiek un tiks mesti visi tagad esošie ASV “sabiedrotie” un, jo vairāk kādā vietā ir ASV tanku, jo smagāk tai vietai klāsies, jo zem lielākām kāpurķēdēm to pametīs.

Baidena vārdi par tumšo ziemu (*Holivuda ir ideoloģiskā kara instruments*) ir ciešā saistībā ar seriālu “Troņu spēļu” un “Bada spēļu” (*ne velti pēc demokrātu veiktā apvērsuma, kurā tika nomesta tā saucamās demokrātijas maska un atklāta klaja, neapstrīdamas diktatūras vara ASV, Tramps tika dzēsts no kinofilmas “Viens pats mājās”*) ideju, kuras centrālais vadmotīvs ir uzbrūkošās (*mirušo – maģijās – šamaņu varas*) Ziemas un pārveidojošās Uguns cīņa. Drāmas laikā anihilējas (*savstarpēji iznīcinās*) kā “Ziema”, tā arī “Uguns” pēc kā paliek jēla nekādo sļura un kaut kur, kadrā neredzams, Ugunsspējīgs Pūķis. Lai mēs atceramies no baznīcu kancelēm skandinātos vārdus par “remdeno izplaušanu”. Šo abu seriālu saturs ir ASV novešana no ģeopolitikas lielvalsts skatuves. **Tas nozīmē pakāpenisku ASV deģenerēšanos par Somāliju – kodolbruņotu jūras laupītāju bandu zemi.**

Bet, nu pie lietas – apaļas un cietas visās nozīmēs – globālas, vēsturiskas un katram dziļi personiskas – intīmas – viņa dzīves vēsturi un pasauli veidojošas. Pie tās realitātes, kurā katram pašam, savos mērķos ejot, jāizvēlas vai viņš būs kopīgajā uz gaļas kombinātu – “ragu, nagu un ādu” krautuvī dzītajā barā, vai būs ārpus bara savu dzīvi nākotnē gribošs, redzošs un darošs. Ir jāizvēlas – būt Vērsim vai Zirgam.

Šis tālākais nav Vēršiem.

Tas top Zirgiem, kuriem ir jāzin kādi ir jaunās lopkautuves izbēgamie aploki.

Lai skaidri redzētu savā zemē un dzīvē notiekošo, ir jāredz un jāsaprot lielajā pasaulē un vēsturē notiekošais. Te nu man ir divi ceļi. Vienā es **Zirgus aicinātu pievērsties jau agrāk uzrakstīto rakstu “Mūlis un degošā kūts”, “Audz, bērniņ, audz!”, “Būt Lācausim” un “Augstāk par bļodiņas malu” saturam.** Tomēr tad, no vienas puses, laikā, kad tur aprakstītais notiek ap mums, tas būtu aicinājums pievērsties analītiskai teorijai, bet no otras puses, laikā, kad visas sociālo pārmaiņu “sazvērestības teorijas” iegūst acīmredzamu, faktos, darbībās un dokumentos nostiprinātu formu, atkal skanētu “izcilības centru”, radio un TV gudriņu un sociālo tīklu lielzinātāju balsis par “sazvērestības teoriju inspirētu” tekstu daudzinašanu.

Tas notiek laikā, kad visi lielākie un mazākie savu valstu politiskie līderīši, katrs “savā vietā” un savā valodā ir skaļi paziņojuši par notiekošā neatgriezeniskumu, par esošās dzīves likvidāciju un pāreju uz “jauno normalitāti”, aizvien vēl skan Vēršu jautājumi par prognozēm “kad tad tas viss beigsies un varēs dzīvot kā agrāk”. Tātad mēs redzam un dzirdam kurlu, aklu un nesaprātīgu Vēršu baru.

Tas notiek laikā, kad vēl nesen par “sazvērestību teorijām” nosauktais, kļūst ar likumu nostiprināta realitāte. Tā, piemēram, vēl 2019.gadā “mītu atmasketāju” nosmietā sociālā reitinga koncepcija, tagad Ķīnā ir kļuvusi par realitāti. To ar likumu, kurā nostiprinātas valsts un personas attiecības “personas sociālā reitinga” (*“izglītības un profesionālās darbības orbītas vadība”*) darbības apstākļos, ievieš ar 2021.gadu. Šie divi iepriekšējā civillikuma papildus punkti, nosaka valsts un personas attiecības, bet nekā neregulē fiziskās personas un citu valstī darbojošos fizisko un juridisko personu (*struktūru, firmu, skolu un citu sociālo un ekonomisko varu ieguvušu veidojumu*) attiecības, kuras šo “izglītības un profesionālās darbības orbītas vadību” izmanto pēc saviem ieskatiem. Visā jūdu kontrolētajā pasaulē valsts institūciju, kuras darbību reglamentē normas un noteikumi, funkcijas tiek nodotas nevalstisko organizāciju rokās, uz kurām neattiecas šīs reglamentējošās normas un notikumi.

Ķīnā nav vienas vienotas centralizētas valsts varas. Ķīnā ir tradicionālā ierēdņu klanu vara. Ir piecas lielas teritoriālās ierēdņu klanu ekonomiskās apvienības, kas ir valstis valstī un veido pašas savu iekšējo politiku. Tas, kas tobrīd ir “centrālā vara”, ir šo klanu apvienību **pārstāvniecība** šajā “centrālajā” **orgānā** un lielākā pārstāvniecība nosaka kā centrālās varas politiku Ķīnā, tā arī ir šī “centra” ietekmes spēks attiecīgajā provincē – klanu

apvienībā. Pašlaik Ķīnā par varu cīnās divi lieli grupējumi – Šanhajas (*Ķīnas armijas un nacionāli ekonomiski orientētās partijas*) koalīcija Sī Dziņ Pina vadībā ar tā saucamā “komjauniešu” – provinču ideoloģisko un ekonomisko vadības struktūru nomenklatūras darbinieku kompradoro apvienību. **Ķīnā “Valsts” cīnās ar tradicionālo “einuhu - ierēdņu” kliķi – birokrātiju.**

“Komjauniešu” apvienības rokās ir “Ķīnas Tautas banka” ar tās ietekmi uz visām naudas aprites plūsmām. Centrālā Šanhajas koalīcija to nekontrolē. Kontrolē pār to var iegūt tikai vienā ceļā – nomainot provinču ierēdņus, kā vārdā “Uhaņas operācijas” aizsegā notika tur esošās nomenklatūras nomaiņa. **“Covid-19” Ķīnā ir vietējā pārvaldes aparāta un centrālās varas “pilsoņu karš”.** Tā mērķos un saturā tiek ieviests kā sociālās reitings tā arī neierobežota valsts kontrole pār iedzīvotāju dzīvi – “ciparu cietums”, kas faktiski nozīmē pakāpenisku visu Cilvēka dabisko brīvību un tiesību atcelšanu – protams, “pašu iedzīvotāju labklājības vārdā”. “Sociālais reitings” nepieciešams “ciparu cietuma” datu bāžu formēšanai, bet šīs datu bāzes ir “sociālā reitings” uzturēšanas mehānisms. “Sociālais reitings” un “ciparu cietums” ir vienotas digitalizēti jaunhumanās - “laimīgākgudras” pasaules, tās jaunās normalitātes sistēmas elementi. **Tāda sistēma ir lielākā mērogā atražota “mākslīgā intelekta – einuhu – ierēdņu” vara.**

“Komjaunieši” ir tipiska kompradorās (*ārzemju koloniālās*) ekonomikas struktūra. **Tie strādā ciešā ASV demokrātu partijas vadībā** (*tā nebija nejaušība, ka jau ASV teritorijā atklātie vēlēšanās par Baidenu nododamie 5 miljoni vēlēšanu biļeteni tika drukāti Ķīnas tipogrāfijās*) un interesēs. “Komjauniešu” rokās ir Ķīnas Tautas banka ar tās ekonomiskās ietekmes svirām uz visu Ķīnā notiekošo. **Tāpēc sociālais reitings Ķīnā būs Ķīnas Tautas bankas – “komjauniešu” – ASV demokrātu partijas rokās.** Ķīnu un “ciparu cietumu” caur sociālo reitingu ar Ķīnas “komjauniešu” rokām vadīs ASV demokrātu partijas Baidenisti. Ja mēs zinām, ka globālā iepriekšējās ekonomiskās un sociālās sistēmas nograušana (*“nonuļļošana”*) un pārformēšana notiek sākot ar Ķīnu (*tajā ir spēcīgākā transhumānisma ideoloģijas birokrātijas tradīcija*), tad uz Ķīnu lūkojoties, redzam, kas notiks katrā valstī, novadā, pagastā un dzīvoklī. **Vieni to pieņems kā vajadzīgu, derīgu un sargājošu, bet citi kā Cilvēka dzīvi likvidējošu.**

- Tur, kur tiek atņemta mērķu uzstādīšanas un plānošanas iespēja, tur tiek atņemta Cilvēka dzīve.
- Cilvēks sākas ar mērķa uzstādīšanu, plānošanu un mērķtiecīgu darbību.
- Cilvēks ir mērķtiecīgā darbībā.
- Akla pakļaušanās mērķtiecību atņemšanu, nevajadzīgu un nepamatotu, ar varu vai viltu uzspiestu noteikumu diktatūrai (*slēpošana ir aizliegta, bet slidošana aizsalušos kanālos Nīderlandē ir atļauta*) ir Cilvēka nomākšana līdz dzīvnieciskam stāvoklim – verdzībai.

2019.gadā sociālais reitings un “ciparu cietums” bija “sazvērestības teorijas”.

2021.gadā “ciparu cietums” un sociālais reitings ir praksē ieviesta realitāte.

- Vai “mītu atmasketāji” tādēļ nokaunēsies, mēlēs iekodīs un savā muļķībā atzīsies?
- Vai viņi izliksies, ka neko nezina par to, ka tādi viņu izņirgātie termini kā “pasaules valdība”, “jauna realitāte”, “jaunā pasaules kārtība” vai “inkluzīvais kapitālisms” jau tiek plaši lietoti oficiālajos ANO un citu starptautisko organizāciju oficiālajos dokumentos?
- Vai viņi noliegs to, ka zin, ka **visas Latvijā** (*tāpat kā citur*) **notiekošās reformas** (*“valdības darbība”*) ir Pasaules Veselības organizācijas (*privātpersonu un viņu apvienību dibinājums*), Starptautiskā Valūtas fonda, Pasaules Bankas un Ekonomiskās sadarbības attīstības organizācijas (*OECD – Organisation for Economic Co-operation and Development*)

projekta “2030” par esošās sociālās un ekonomiskās darbības apturēšanu un pārveidi par ekonomiski un tehniski uzturētu verdzību – “jauno pasaules kārtību”, **izpilde?**

- Vai viņi atzīsies tā neziņā?

- Vai viņi teiks, ka nezina to, ka **ši projekta plānošana un izstrāde bija uzsākta jau pagājušā gadsimta piecdesmitajos gados** un visu šo laiku tā pakāpeniskas ieviešanas un maskēšanas dēļ, tā izpausmēm jūdu pakalpiņi piekāra “sazvērestības teoriju” kauna zīmi?

Speciālisti zin, ka tur, kur kāds sāk kladzināt, šņākuļot vai rūkt par “sazvērestības teorijām”, šis kāds vai nu nav “tēmā” – ir sekli lētticīgs – ir nezinošs par to, uz ko kluksst, šņākuļo un rūc, vai ir sazvērnieku nolīgts un viņu labā kluksstošs, šņācošs un rūcošs melis. Tagad, kad viņu kladzināšanu, šņākšanu un rūkšanu apmaksājošie sazvērnieki savas teorijas ir atklāti publicējuši savās grāmatās, darbību vadošos dokumentos un projektos (*kam acis – lai redz, kam prāts – lai domā, kam saprašana – lai saprot, ko acis redz un par ko ir jādomā*), tās vairs nav “sazvērestības teorijas”, bet jau ir jūdu algoritmi, vadlīnijas, stratēģijas un protokoli.

- **Visas “sazvērestības teorijas” ir vēl neizziņotas, slepenībā izpildvarai nodotas, atklātībā nelaistu projektu algoritmi, stratēģijas, vadlīnijas un protokoli.**

Tagad mēs to varam lasīt sazvērnieku ideologu grāmatās, banku dokumentos un globālos projektos. Tagad tas ir nolikts visu acu priekšā. Tagad sazvērnieki ir mēslainē izmetuši savus dumjos kladzināšanai, šņākšanai un rūkšanai uzpirktos pakalpiņus. Tagad, pirms ielūkoties dažos viņu materiālos, ir vērts palūkoties uz to, kas ir sazvērnieki, sazvērestība un kā top “sazvērestības teorijas”. **Tas, kurš zin kopīgo – teoriju, tas to redz praksē.**

- **Cilvēku var ap-maldināt faktos.**
- **No maldiem Cilvēku izved uzaustūta tendence.**
- **Tendenci zinošo grūti apmānīt.**

Visplašāk uzlūkojot, tas, ko sauc par sazvērestību, ir atklātībā neizpausta, starp vienošanās dalībniekiem noslēpumā turēta vienošanās. **Tādā kārtā sazvērnieki ir slepenas vienošanās dalībnieki, bet sazvērestības pazīme ir vienošanās fakta un satura slēpšana.**

Pirmajā brīdī mūs interesē divi tādas vienošanās elementi – slepenība un vienošanās dalībnieki, kuriem vēlāk, savā laikā, pievienosies vēl viens – trešais elements.

Ja par pirmo sazvērestības pazīmi ņemam slepenību, kas vispārīgā formā ir informācijas slēpšana – izplatības, iegūšanas un sapratnes apgrūtināšana, tad sazvērestība ir visos tajos gadījumos, kuros saskaramies ar šīm manipulācijām. Tādā gadījumā par sazvērestību varam domāt visās starpvalstu diplomātiskajās procedūrās, līgumos un sūtījumos līdz brīdim, kamēr šīs darbības tiek turētas slepenībā vai nav pilnībā atklātas. (*Tomēr tas neizslēdz atklātībā izpaustu noziedzīgu vienošanos, ko vēlāk, tās noziedzīgās dabas dēļ, saprotam par sazvērestību.*)

Tāpat tādā gadījumā tas attiecas uz visiem valsts institūciju apkarotajiem karteļu vienošanās gadījumiem ekonomiskajā darbībā, vienošanos par naudas un akciju vērtības maiņu finanšu sfērā, neadekvātu īpašuma vērtības maiņu, “vienreizlietojamo” atsevišķu personu labā, vai pretēji tiem vērstu likumu pieņemšana Saeimā tā saucamo **“biznesa noslēpumu” savstarpējos partneru darījumos vai darba devēja un ņēmēja attiecībās**, kā arī vēlēšanu rezultātu koriģēšanā tā saucamajās demokrātiskajās vēlēšanās un vienošanos politiskās darbības partneru starpā, kad tādas ir vērstas uz politisko, sociālo vai ekonomisko procesu veidošanu par labu kādai vai visām vienošanās dalībnieku pusēm.

- **Tādā veidā skatoties, vēsture ir sazvērestību veidošana un darbība.**

Ja aplūkojam slepenību, tad tajā redzam informācijas slēpšanu, kurā varam saskatīt vairākus elementus. Tie ir pilnīgs vai daļējs noklusējums, informācijas izplatības un iegūšanas traucējumi, sagrozījumi, sapratnes apgrūtinājumi un tai skaitā arī dezinformācija.

Tāpēc **vienošanās partneriem sazvērestība ir viņu dzīves sastāvdaļa, dzīvesveids** – dzīves plānošana, bet **manipulācija ar informāciju ir viens no mērķu sasniegšanas līdzekļiem**. Tomēr pret slepenību un manipulācijām nevar izturēties viennozīmīgi, tāpat ne katra informācijas nesniegšana vai ieguves veida modulācija ir nosodāma. Pie tā mēs vēl atgriezīsimies. Tagad mūs vairāk interesē tādas **manipulācijas, kurās ir saskatāma** esošā vai vajadzīgā un normālā **līdzsvara** (*kāds ir dabiskajā kārtībā, veselīgā sabiedrībā un Cilvēka apziņā*) **graušana**.

Te visasākie piemēri ir pirmsvēlēšanu un preču reklāmu kampaņās, kur priekšā izvirzītais politiķis ir viņu iztirgojošās reklāmu pasūtošās grupas prece, caur kuru viņu virzošā grupa piekļūst sev iekārotajam resursam. Visās reklāmās vienmēr tiek veidots pircējam patīkams preces tēls, kurš nekad nesaskan ar tēla – pārdodamās preces īsto saturu. Reklāmas veidotāji noklusē preces īsto saturu un darbību, bet vienpusīgi apraksta kādu pircējam patīkamo vai pircējā (*caur Overtona logu*) iepriekšizveidoto īpatnību. **Politiskā reklāma ir apzināti meli tāpēc, ka visu politisko grupu īstie mērķi nekad nesakrīt ar atklātībā sniegtajiem paziņojumiem.**

- **Pirmsvēlēšanu politiskā reklāma ir reklāmas pasūtītāju un reklāmas veidotāju sazvērestība pret domājamo vēlēšanu un sabiedrību kopumā.**

Vēl klajākas manipulācijas ir līgumos, kuros parādās teksti sīkajā drukā, līguma tekstos lietoto vārdu vai citur definēto jēdzienu slēptā (*tikai vienai pusei zināmā un otru pusi maldinošā nozīme*), kura ir zināma speciāli sagatavotu profesionāļu vidē, bet nav zināma tai nepiederošajiem. Tādi līgumu teksti tiek veidoti ar nodomu, ka otra puse, paļaujoties uz līgumu piedāvātāju labdabību, teksta valodas, pārlicīgā apjoma vai atsevišķu punktu pārprotamības dēļ, nonāks tai neizdevīgā situācijā, kuru visbiežāk pats līguma piedāvātājs provocē, vai viņam ir zināmi otrai līguma pusei nezināmi līguma darbību ietekmējoši pirmās puses darbības varā esoši apstākļi.

Plaši izplatīta sazvērestībai raksturīga parādība ir sagrozījumi un maldināšana. Patiesības sagrozījumi parādās visur tur, kur par kādu vienu parādību runā tikai sliktu vai labu pretstatā kādai citai, par kuru vienmēr stāsta tikai pirmajai pretējo. Tur, kur sekām, tās atraujot no cēloņa, pieraksta tām neesošu dabu, vai, runājot, par cēloņiem, slēpj to izraisīto seku dabu. Maldināšanu pielieto visur tur, kur kāds Cilvēks vai sabiedrība jāievirza sazvērniekiem vēlamajā, bet Cilvēkam vai sabiedrībai nevēlamā notikumu attīstībā. Tāda notikumu gaita vienmēr izriet no sazvērnieku iepriekšizveidotas ideoloģijas, no tās intelektuālā kapitāla, mērķu un loģikas sistēmas, kurā veido tai atbilstošus jēdzienus. Tādi **jēdzieni un to daba ir saprotama tikai tad, ja ir apgūta un zināma tos saturošā sazvērnieku ideoloģija**. Bez tādām zināšanām šie sabiedriskie vai profesionāli lietotie jēdzieni ir saprotami šauram “iesvētīto” – sazvērniekiem pietuvināto speciālistu lokam, bet visu pārējo sabiedrību maldina tai konkrēto saturisko nozīmi neatklājošie vārdi.

Tādā kārtā, sazvērnieki, atklāti lietojot sabiedrībai zināmus vārdus, tajos ieliekot tikai sev vien zināmu un saprotamu saturu, runā sabiedrībai nesaprotamā valodā.

1. turpinājums

Te nu visas augstākminētās manipulācijas norāda uz trešā sazvērestības elementa esamību, vietu un lomu. **Sazvērestībā vienmēr ir sazvērnieki, sazvērestības realizācija tai atbilstošos līdzekļos, un sazvērestības mērķis, kurā vienmēr ir sazvērestības upuri.**

Sazvērestības savtīgais – negodīgais - noziedzīgais raksturs liek pārskatīt slepenības un informācijas manipulāciju nozīmi. Tā kā sazvērestībās vienmēr visur ir sazvērnieku savtīgie tīkojumi – uzbrukumi sazvērestību upuriem, tad mums ir arī divējāda slepenības un informācijas manipulāciju daba. **Skaidrs, ka sazvērnieku un upuru pusēs tā būs pretēja.**

Noziedznieku sazvērestībā iesaistīto tiesnešu, advokātu un liecinieku pusē tiesiska (*tur, kur valda tiesas – arī netaisnīgais, pretlikumīgais vai atklāti noziedzīgas sazvērestības lēmums*) valsts un interpretējams likums kalpos noziedznieka atbrīvošanai no atbildības un tās uzvelšanai nevainīgajam, bet **tā saucamo tiesisko valstu sazvērestībās cietušie upuri būs ieinteresēti tādos likumos un tiesu kārtībā (kurā lietu izskata pēc būtības), kura nepieļauj likumu interpretācijas un patvaļīgas tiesu varas manipulācijas,** kādas notiek tad, kad klasesbiedri un augstos krēslos sēdoši pudeles draugi ir apsūdzētie, advokāti, izmeklētāji, prokurori un viņu iebiedētie vai kompānijā pieņemtie tiesneši, kā tas ir **Žagara apsūdzības lietā, kura tika par labu likumpārkāpējam tiesvedībā pretēji likumam viņa klasesbiedru, draugu un pudeles brāļu vadīta (līdz ar to viņa advokāti un visu līmeņu tiesas arī kļuva par likumpārkāpējām).** Tagad daudz runā par sazvērestību pret Lembergu, bet tikpat cieši **slēpj absurdo Žagara lietu,** kurā visas tiesu instances ignorēja Satversmes tiesas apstiprināto nepārprotamo un neinterpretējamo likumu. (*Man Žagara lieta ir “neatkarīgās” Latvijas zīmols – produkta zīme*)

Šīs prāvas materiāli ir nosūtīti visām partijām, visām tiesībsargājošajām instancēm, bet atbilde ir pilnīgs klusums. Klusums ir tāpēc, ka **aiz Žagara stāv Lielbritānijas nauda, LGBT un ASV vēstniecība.** Tāda ir sazvērestību būtība. Tie ir “atsevišķo gadījumu” likumi un visu sazvērnieku iemīļotie dubultstandarti. Sazvērestības slēpj kā Cēsīs montāžas cehā bāzēto ASV bezpilota lidaparātu izmantošanu Maximas lielveikala sagrāvē, tā arī varām nevēlamo personu slepkavības. Sazvērestības vienus padara bagātus uz citu nabadzības rēķina, kas lielā daļā gadījumu ir vairāk kā vardarbība. Nopietni skatot, visu mūsdienu valstu visu līmeņu politikas pamatā ir sazvērestības. Visa politiskā darbība ir viena liela laupīšanas sazvērestība pret tautām vai vienam pret otru.

Tur, kur sazvērnieki slepenību izmanto uzbrukuma sagatavošanai un izvēršanai, tur uzbrukuma upuri slepenību izmanto aizsardzībai. Sazvērestības upura rokās slepenība, dezinformācija un maldināšana kalpo esošo vērtību saglabāšanai un vairošanai, bet sazvērniekiem viņu manipulācijas kalpo vērtību izlauņīšanai un sagrāvei. Tāpēc sazvērnieki, viņu mērķi un līdzekļi nav mērāmi ar to pašu mērauklu kā tādi paši viņu upuru rokās.

- **Noziedznieks un nozieguma upuris nav vienlīdzīgi tiesībās, iespējās un atbildībā.**

Tepat, skaidrības labā, lai labāk saprastu sazvērestību dabu, ir jāaplūko arī citi, ārpus sazvērnieku un upuru attiecībām esoši gadījumi. Tie visi ir saistīti ar daļēju, dozētu informācijas pasniegšanu atbilstībā tās saņēmēja sagatavotībai. Pirmkārt, **tas attiecas uz izglītību, audzināšanu un Evolūcijā vedošu – Cilvēcisko attiecību kapitālu vairojošu Reliģiju.**

Izglītībā ir skolēna labā pastāvoša speciālistu noruna par skolēnam dodamo zināšanu secību un apjomu. Tā ir kopumā pieejama teorētiskajā daļā, mācību programmā un standartos un metodikā, bet praksē tiek realizēta saskaņā ar dozēto, daļējo pieejamību. Tāpat bērnu un pieaugušo attiecībās tiek (*normā tā ir jābūt*) ievērota bērnu pasargāšana no pārāgras

iepažīšanās ar bērna dzīvē neesošām, tai neraksturīgām, nepiemērotām, tam vēl nesaprotamām un praktiski nepielietojamām pieaugušo dzīves parādībām.

Katrai Tautai ir tai domātā Reliģija. Katrā tautā dzimst Cilvēki ar tautai raksturīgo mentalitātes savdabību. Savdabības vienotie, savdabību izkopjošie un sargājošie ir savai Reliģijai derīgā tauta. **Katras Tautas Reliģija ir šīs Tautas dzīves pamats, apziņas veidotāja un attīstības ceļa vērēja.** Katra Reliģija veido savas Tautas Kultūras bāzi – to, kas Cilvēku ietver un uztur sākot ar ieņemšanas brīdi, apziņas veidošanās sākumu un pavada visā viņa šīs zemes dzīvē. Tāpēc tikai šīs Tautas kultūras bāzē dzimušajiem un dzīvojošajiem ir adekvāti uztverams un pielietojams Reliģijas teorētiskais un praktiskais, dzīves tradīciju veidojošais saturs. Katra Reliģija ir tikai kādai vienai Tautai derīga.

Citām Tautām tā ir nederīga un maldinoša. Apziņai neatbilstoša Reliģija maldina un bremzē tai neatbilstošo apziņu dzīvi – to daļēji nomāc, bet daļēji pārveido atbilstoši savam saturam. **Līdz ar to tā nav un nevar būt adekvāti saprasta un pielietota, bet, sazvērestībā iekļauta un pielietota, dezorganizē tai svešo Tautu dzīvi, kā to dara izkropļotā jūdaisma un profanētās eseju filosofijas surogāta piespiedu popularizācija nejudu populācijās.**

* * *

Šajā vietā vajadzīga plašāka atkāpe skaidrojumam par reliģiju divējādas dabas būtību un to, kā tās var kalpot divējādiem mērķiem, sazvērestībām un šamanismam mūsdienās.

Tā kā sabiedriskajā dzīvē viss notiek reliģiskās tradīcijas un priesteru veidotās ideoloģijas vidē un ietekmē (*materiālās, politiskās un intīmās baudas nesošās varas darbība vienmēr notiek ar priesteru līdzdalību*), tad arī priesteriem agrāk vai vēlāk sabiedrībā notiekošajā parādās savas intereses. Tādā veidā, ar Iesvētību un Mistēriju tradīciju neaizsargātās (*pagrimstošās*) reliģijās, caur to demoralizētajiem – baudu, mantas un politiskās varas kārajiem priesteriem, visas sabiedrībā notiekošās **sazvērestības un to noziedzīgā daba iespiežas arī tādu reliģiju priesteru vidū.**

Priesteri iesaistās sazvērestībās kā dalībnieki (*nupat Vatikāns ar savu banku tīklu iesaistījās inkluzīvā kapitāla virzītājos un labumu guvējos*) un paši veido sazvērestības kā savā vidē, tā arī pret citām - politiķu, banķieru, tirgoņu grupām un tautām kopumā.

Tādas priesteru apvienības (*piem., jezuiti*), izmantojot tiem Vatikāna doto visatļautību līdzekļos līdz pat jebkuram noziegumam, gūst ietekmi politikā un ekonomikā, aktīvi veido noziedzīgu, sev labumu nesošu, stāvokli. Tādu priesteru apvienību mērķi nav politiskās un ekonomiskās izmaiņas, bet politiskās un ekonomiskās izmaiņas tiem ir līdzekļi tālejošu sabiedrības dzīves izmaiņu veidošanai. Tādas izmaiņas ir vērstas uz savas ietekmes saglabāšanu, izplatīšanu un padziļināšanu.

Līdz ar to **pagrimstošu reliģiju noziedzīgās priesteru apvienības (baznīcas) rada savu sazvērestību upurus** – sev uzticīgos un paklausīgos ticīgos. Tādu priesteru (*baznīcu*) sazvērestības ir vērstas pret manipulējamo ticīgo labklājību, kur labklājība ir mērāma Cilvēciskajā izaugsmē – dvēseles spēku atklāsmē un dvēseles spēku – Cilvēcisko vērtību darbības, arī Zinātnes un Mākslas nesto, augļu baudīšanā.

Problēmas būtība pastāv apstākļi, ka **Reliģiskajai darbībai var būt divējāda, tā saucamās “kreisās”, involūcijā, un “Labās”, Evolūcijā vadošās, “rokas” daba. “Labās rokas” Reliģijas ir Iesvētīšanu un Mistēriju Tradīcijas aizsargātas, tāpēc kopā ar To darbojas sabiedrības Evolūcijas vadīšanā - ir Evolūcijas subjekti. Saskaņā ar sabiedrības morālo, Ētisko, Estētisko, Dvēseles, intelektuālo un Saprāta spēku pieaugumu “Labās rokas” Reliģijā un priesteru apvienībās caur Mistēriju Tradīciju tiek ievadītas jaunas, sabiedrības izaugsmi uzturošas un veicinošas, Zināšanas. Tādā kārtā, vadot sabiedrības izaugsmi, kopā ar to aug un attīstās arī “Labās rokas” priesteru apvienības (baznīcas) un priesteri. “Labās rokas” Reliģiju daba un darbība ir sabiedrībai labvēlīga un labdabīga –**

vērsta uz kalpošanu vispusīgai sabiedrības izaugsmei, tāpēc tās **priesteri ir spējīgi augt līdz ar savu sabiedrību.**

Tādu Reliģiju priesteru darbs iet ciešā hierarhiskā sadarbībā ar sabiedrības Zinātnes, Mākslas un politiskās dzīves augstākajiem (*jaunās Zināšanas saņemt, apgūt un sabiedrības labā pielietot spējīgajiem*) darbiniekiem. Tādu priesteru vietu un ieņemamo stāvokli sabiedrībā nosaka to kopdarbs ar Zinātni un Mākslu sabiedrības attīstībā – ceļā no labā uz labāku un vislabāko, pilnīgāko un augstvērtīgāko, plašāko.

Tam visam tiešs pretstats ir “kreisās rokas” – involūcijā, tās eksistenciālo un dvēseli pazemojošo netikumu problēmu lokā novedošo reliģiju un baznīcu darbība.

- **“Kreisās rokas” reliģijas ir savu laiku pārdzīvojušu, deģenerējušos tautu mācību un saturu zaudējušu rituālu paliekas.**

Tāpat par “kreisās rokas” reliģijām izvirst visas tās reliģijas, kuru priesteri, dvēseļu nepilnību dēļ zaudējot kalpošanas mērķu tīrību, sāk pievērsties viņu sabiedriskā stāvokļa sniegto iespēju savtīgai izmantošanai. Tādi priesteri zaudē Cilvēciskās un Garīgās izaugsmes iespējas, ar ko kļūst par savas sabiedrības izaugsmes bremsēm un gremdētājiem. Tad tādi priesteri kļūst nespējīgi saņemt caur Iesvētīšanu un Mistēriju Tradīciju nākošās Zināšanas – netiek tām pielaisti, bet tādiem priesteriem savairojoties, visa **priesteru apvienība zaudē spēju saņemt Zināšanas un līdz ar to arī savu kopdarbu ar Zinātni un Mākslu lomu sabiedrības attīstībā,** kas ir Iesvētīšanu un Mistēriju Tradīcijas aizsardzība.

- **Tradīcija nesargā priesterus.**
- **Tradīcija nesargā priesteru uzturēto Reliģiju.**
- **Tradīcija nesargā sabiedrību, kuras daļa ir tās pagrimušie priesteri.**
- **Sevi sargājoša sabiedrība sargā savu priesteru tīrību.**
- **Sevi sargājoša sabiedrība sargā savu izaugsmi.**
- **Tradīcija sargā sevi sargājošas sabiedrības izaugsmi.**

Tradīcijas sargātajās sabiedrībās netīrie priesteri vairs nav tās Evolūcijas subjekti, bet kļūst par lejupvedošās involūcijas objektiem. Normā involūcijai šie darbam nespējīgie sabiedrības elementi būtu jāizved no viņu ieņemamā stāvokļa, lai tur varētu nokļūt citi - sabiedrībai derīgi – ar Tradīciju saites saglabājuši darbinieki. (*Par tādiem var kļūt kā Zinātnieki, tā arī Mākslinieki ar pietiekami lielu Reliģiskā darba pieredzi, kura tos vienmēr ievēd tai atbilstošā saskarē ar Tradīciju.*) To zin un saprot involūcijā lejupslīdošie priesteri, kuriem tagad ir divas iespējas.

Pirmā ir, zaudējot ieņemamo stāvokli un tā dotās iespējas, ļauties lejupnesošajai plūsmai, kur ar saviem sprediķiem, zīlēšanām, upurēšanām un “trešo acu atvēršanu” nolaisties pie sabiedrības padibenēm (*katoliskās baznīcas daudzinātajiem tizleņiem, zagļiem, prostitūtām un muitniekiem*), lai no turienes, kopā ar tām, atsāktu jaunu savu dvēseļu attīrīšanas ciklu.

Otrā iespēja ir par visas sabiedrības pagrimuma cenu saglabāt savu kundzības stāvokli. Tādas priesteru apvienības veido sazvērētību par ļaunprātīgu sava stāvokļa saglabāšanu. Ļaunprātīgu tāpēc, ka šajā gadījumā priesteri zin un saprot, ka savu iespēju saglabāšanai viņi sabiedrību vedīs vispārējā pagrimumā, “to kungu” piesaucot, sagrozīs Mācību, slēps patiesību, atņems Zināšanas, izkropļos praksi, sašaurinās redzesloku un nogriezīs iespējas atjaunot izaugsmi. **Ar to pašu brīdi, tādās vai citādās celtnēs un tērpos savus rituālus un sprediķus turošie priesteri kļūst par šamaņiem.**

- **Šamaņi ir parazitiski, vispārēju pagrimumu veicinoši, ar psihotekniku un pseidoreliģisku kultu (*pielūgsmes*) pielietošanu sabiedrību visšaurākajā iespēju lokā turoši krāpnieki.**

Daudzi, jezuītsikās “zinātnes” maldinātie, domā, ka šamanisms ir kāda attīstībā atpalikušo – “dabai tuvo” – “saskaņā ar dabu dzīvojošo” tautu arhaiskā, un tāpēc izpētei interesantā, kultūras forma. Tā varot sniegt liecības par Cilvēces pagātnei, par to, kā esot sākusies Cilvēces attīstība un tajā esot rodams daudzas sen aizmirstas potences.

Tie ir grandiozi katolisko priesteru savvērestības radītie maldi. Nav noslēpums, ka visai tā sauktā “new age” – “jaunā laikmeta” pseidogarīgo psihotekniku kustībai ar tās neskaitāmajiem sludinātājiem, grāmatiņām, pulciņiem un biznesmeņiem “**kājas dīgst**” Vatikānā un tā notiek ciešā Vatikāna kontrolē un Vatikāna šamaņu interesēs. Lai kā “new age” grozītos un kā izskatītos, kādos vārdos un par ko runātu, tajā visā ir viens un tas pats – viena un tā pati maldinošā, “pozitīvās psiholoģijas” mērcē sutinātā, ilūzija.

Tā iedveš, ka tagad viss esot mainījies, nekas neesot kā agrāk. Tāpēc nekādas vecās patiesības, pamati un normas vairs neesot spēkā. Neesot nekādas hierarhijas un hierarhiskās struktūras. **Esot savstarpējos sakaros, iespējās un brīvību realizācijā satīklotā, kādas teritorijas vienlīdzīgo iedzīvotāju “dzimtas atmiņas” intuitīvajā vadībā esošas “kopienas” horizontāle.** (“Kopienas” tāpēc, ka īsta Kopiena ir vertikālā hierarhiskā saistībā ar Skolotāju, augstākorganizēto Sapratīgo būtņu un Kosmisko spēku hierarhiju.) Neesot valstu un tautu. Neesot tām derīgo mācību, bet katrs varot grābt un kraut kaudzē pēc savas saprašanas un patikas.

Esot tikai pārnacionālas, eklektiskas interešu kopas un to sakaru sniegtās iespējas. **Bet tomēr esot kāds viens augstāks,** katrā vietā cits, vai citā vārdā, vai vispār bezvārda un jebkā, pēc katra patikas nosaucams **kaut kas,** kāds čenelings, eņģelis, gars, spēks – kā nu kuram, kurš visu šo horizontāli, (*ar maziem izņēmumiem, kad par atsevišķu samaksu vadošajam sludinātājam, var pacelties kādā augstākā, samaksu iekasējošā stāvoklī tās pašas horizontāles ietvaros*) vadot pēc savas gribas un par to katram, tā noteikumu izpildes gadījumā, dodot “uz lielāku laimi” vadošus norādījumus. **Tiek iedvesta ilūzija – aina, kurā virs horizontālās līnijas ir viens punkts.**

Tomēr, viss par šamanismu stāstītais, ir katolisko priesteru savvērestības upuriem radītie maldi.

Pirmkārt, **šamanisms nav Kultūras forma.** Kultūra ir izaugsme, izaugsmes sasniegumi un virziens, bet šamanisms ir tā visa noliegums.

Otrkārt, **šamanisms nav dzīve “vienotībā ar dabu”.** “Daba” ir Evolūcijas sastāvdaļa – **katrs organisms** tajā (*izņemot parazitus*) kalpo Evolūcijai un ir Evolūcijas radīts – **ir Evolūcijas izpausme,** bet šamanisms ir atkrišana no Evolūcijas, pretdarbība Evolūcijai un Evolūcijas rezultātu – dzīvnieku un augu valsts vides piesārņošana – parazitiska dzīvesveida radītu projicēšana dabā. **Šamanisma piekoptā maģija rada postošas disharmonijas (*astrālos radikāļus*) un vairo parazitismu.** Ne velti visvairāk parazitisko formu ir tieši šamanisma izplatības zonās (*Āzijā, Āfrikā un Amerikā*).

- **Šamanismā turētās populācijas ir Dabas atkritumi.**

Treškārt, **šamanisms neko nevar pastāstīt par pagātnei un attīstības vēsturi.** Šamanismā nav Cilvēces rītausmā bijušo zināšanu un potenču. Neviens, bez Skolotāja neko viņa apziņai jaunu (*augstāku par to*) atrast, saprast un apgūt nevar. **Skolotājs veido apziņu,** dod Zināšanas un paplašina iespēju horizontu. Cilvēces attīstība notika Skolotāju vadībā. **Skolotāji deva Zināšanas, mācīja** darbā izmantot resursus un **nostiprināt sabiedriskās vertikālās hierarhiskās attiecības.**

Šamanisms ir tā visa nolieguma rezultāts. **Šamanisms ir viltīgi, atkarībā turēšanai, izstrādāta maldu sistēma. Šamanismā turētās populācijas nav attīstībā atpalikušas, bet ir no attīstības izrautu un deģenerētu sabiedrību atkritumi,** pēc kuriem nekā nevar spriest par viņu kādreizējo, pirms priesteru sazvērestības bijušo, Kultūras attīstības līmeni. **Tomēr šamanisma pārņemto populāciju dzīves apstākļi mums stāsta par to nākotni, kādu mums tagad gatavo katolisma un jūdu lielbagātnieku dzimtu virzītais inkluzīvā kapitālisma šamanisms.**

- **Šamanisms ir tāda, mākslīgi veidota, sabiedrisko (politisko, ekonomisko) attiecību un apmācības sistēma, kura nepieļauj populācijas darbību ārpus eksistenciālo vajadzību apmierināšanas loka.**

2. turpinājums

Tā ir šamaņa parazitiskā “punkta” vara pār pakļautībā turēto “horizontālo” populāciju. Lielākajai lasītāju daļai ir zināms jezuītiskās “pedagoģijas” aktivistes Montessori vārds. (Tomēr viņi nezina un negrib apdomāt to vienkāršo patiesību, ka tieši Vatikānā ir lielākā melnās, nekromantiskās un citu maģijas formu grāmatu krātuve, ka Vatikāns katru gadu grantu veidā apmaksā “antropoloģiskās” – šamanisma prakses izpēti ekspedīcijas un tur iegūtā materiāla pārbaudes. Kā ASV, tā Lielbritānijā ir arī Vatikāna sponsorēti fondi, kuru uzdevumā visā pasaulē strādā 400 psihes ietekmēšanas izpēti orientēti institūti.) Vēl līdz šim ir daudz viņas pielietoto bērnu personību kropļošanas paņēmieni piekritēju, slavinātāju un izplatītāju.

Līdz šim vēl daudz kur, kā atsevišķas prakses, strādā “Valdorfisti”, “Montessoristi” un visādi citi, kā “humānie”, tā ”dzimtu atmiņu” “pedagogi” un “alternatīvās” šamaņu skolas, uz kurām ar lielu sajūsmu savus **mazuļus** ved neko ārpus savu šamaņu runām nezinošie un zināt negribošie “pozitīvās psiholoģijas” šamaņu apvārdotie **supermazuļu mammiši un lielāko veiksmes briedi nometīt gribošie papuki.** Viņiem ir savas šamaņu pārvaldītās interešu ciltis – čatuki, bloguki, klubuki un vietņuki.

Viņi neko nav mācījušies no tā, ka pirms kāda laika uz lielā viļņa paceltie “indīgo” bērni un viņus popularizējošie – jezgu taisošie speciālisti ir izčibējuši slapju vietu neatstājot. “Indīgo” bērni tika pacelti pār kādiem jaunajiem supervaroņiem, bet tagad nekur neko no viņu superspējām un superdarbiem neredz. Tomēr **neviens “humānais” “indīgo” speciālists par Cilvēku krāpšanu vēl nav atvainojies.** Tāpat neviens Montessori brīnumbērniņš nekādus dzīves panākumus nekur pasaulē neuzrāda. Sevi slavina tikai valdorfieši, jo viņu audzēkņi ļoti veiksmīgi esot iekļāvušies tagad jau atklāti mirstošajā vecajā kapitalismā – tas ir, **kaut kas ir labi iekļāvies kaut kādā iznīcībai nolemtā nekur nederīgā sistēmā.** Tiešām labs “derīguma” arguments!

Daudzi domā, ka Montessori mācījušie, darbam nolīgušie un viņas ceļojumus šamanismā dzīvojošo cilšu pētīšanai apmaksājušie jezuīti tiešām domāja un rūpējās par psihiski un intelektuāli defektīvo un atpalikušo bērnu izglītību. Daudzi vēl arvien tic, ka Montessori vāca šamaņu apmācību pieredzi un to pārbaudīja kroplo bērnu dresūrā tāpēc, ka jezuīti un viņa pati domāja, ka tas, kas kaut kam, kādu iemeslu dēļ, der attīstībai nederīgajam, tas derēs arī attīstībai derīgajam viņa atšķirīgajos mērķos un vajadzībās. Ir taču skaidrs, ka **gudram bērnam ar muļķa dresūras paņēmieniem neko derīgu iemācīt nevar.**

- **Montessori un citu viņai līdzīgo “alternatīvistu” metodes veido divslāņu sabiedrības “punkta” pārvaldīto “horizontāli”.**

Ir taču skaidrs, **ka pie nederīgajiem derīgo nemeklē** tāpat kā pie mirušiem nemeklē dzīvo. Līķa pūšanā nevar smelties ziņas par dzīvā organismā notiekošo. **Ja savu kroplu dresūras līdzekļus meklē pie atpalikušām ciltīm, tad ar to pašu šīs ciltis tiek atzītas par kropolām.** Tie nu gan ir vareni supermazuļi, kuru supermammuki lielās ar kroplu pieredzes pielietošanu savu miesas augļu dresūrai.

Montessorī un viņu sūtījušie jezuīti labi zināja kā izaudzināt sev derīgu un paklausīgu intelektuāli attīstītu būtni, bet **viņus ieinteresēja kādas metodes jāpielieto, lai apturētu intelektuāli attīstītā sabiedrībā notiekošo izaugsmi un pēc tam nepieļautu tās spontānu atjaunošanos.** Tāpēc Montessorī pētīja šamaņu ciltis piekoptās apmācību un pārvaldes metodes. Jesuītus interesēja kā, aplī noslēdzot, pārtraukt Cilvēces attīstības spirāli.

- **Jezuītus interesēja, kā šamaņi atņem izaugsmes iespējas.**

Taču tagad, pēc tā saucamās “kompetencēs balstītās izglītības” (*kas ir domāšanas spēju likvidācija*) ieviešanas, kā to pieprasīja OECD un kūrēja Britu padome savā globālajā projektā “2030”, vairs nav aktuāli mazuļus nogādāt “valdorfistu”, “motesoristu” un citās šamaņu humanoīdu “skolās”. Tagad visas šamaniskās prakses ir plaši praksē pārbaudītas, ar šamaņiem saskaņotas, par labām atzītas un šajā tā saucamajā “izglītībā” iestrādātas. **Tagad katras māmiņas, vai viņa to grib vai nē, bērnu “skolā” par muļķi padara** ar Montessori un citu viņai līdzīgo sarūpēto metožu pielietojumu. Tagad nav jābūt Montessori fanam. **Tagad tas vienkārši notiek, tas tiek darīts nevienam piekrišanu neprasot.** Tas notiek tāpēc, ka Cilvēces izaugsmes pretinieki zin vienkāršu patiesību.

- **Hierarhija uztur izaugsmi.**
- **Punkta kontrolētā horizontāle ir izaugsmei nederīga.**

Tagad mēs varam ar jaunu sapratni turpināt iepriekšpārtraukto izpēti tajā, ko vieni kā “sazvērestību teorijas” noliedz, citi tur koķeti - daļēji atmaskojas, bet mēs visi to, katrs savā veidā un smagumā, ar atšķirīgām vīzijām, ilūzijām un cerībām tagad izdzīvojam. **Ne velti mēs stāstījumu pārtraucām pie pretdabiskas, haosu radošas – eklektiskas, nesavienojumā – izkropļotu jūdaisma tekstu un Eseju filosofijas profanācijas savienojuma rezultātā iegūtās himēras nosodījuma.** Varētu likties, ka tas ir tikai kārtējais filosofu kašķis ar citas ideoloģijas priesteriem. Varētu domāt, ka tam – šai himērai nav nekāda sakara ar šodien notiekošo “covid” mistifikāciju pārejā uz šamanisko dzīvi inkluzīvajā kapitālismā.

Tomēr **šodien piedzīvojamais ir tiešas himēras radīšanas sekas.** Šīs sekas nav pat tajā apstākļi, ka himēru radīja vairāku savstarpēji karojošu savvērnīecisku priesteru grupējumu paaudzes. Šīs sekas noteica tas apstākļi, ka himēras veidotajā pasaules uztverē un tās diktētajā darbības paradigmā (*te roka neceļas rakstīt – Kultūras bāzē tāpēc, ka himēra savā iekarotajā – izdedzinātajā vēsturiskajā telpā var konstruēt tikai no sevis izrietošo, sev līdzīgo – kroplo un Kultūrai pretējo*) ir iebūvēta jūdaisma pasaules uzbūves – Kosmogoniskās Telpas sapratne. Tāda sapratne savukārt izriet no jūdu galēji vienkāršotās apziņas ievirzes uz seksualitāti un mantkārtību. **Jūdaisma motivācija ir “izmantot, lai vairotos”, kas ir pretstatā citai - Vēdiskajai motivācijai “izzināt, lai kļūtu par Radītāja līdzstrādnieku”.**

“Vairojoties” vai “izziniet” nāk no divām pretēji organizētām Telpas uzbūves paradigmām. Kabalistiski – jūdaiskā Telpa ir ģeocentriska. Tai pretējā – Vēdiskā paradigma ir Heliocentriska. Ir jāsaprot, ka te nav runa par divām līdzvērtīgām paradigmām. Te ir runa par izņēmuma, kļūdas, attīstības novirzes stāvokļa sevis pretnostatīšanu Normai un cīņu ar Normu.

Tradīcija vēsta, ka piektās – Ārjiešu rases sākumā, tās pirmās apakšrases vēsturiskajā laikā, no tās apdzīvotās teritorijas tika padzīti divi etnoģenētiski veidojumi – “tautas” – čigāni

un jūdi. Abi veidojumi jau tobrīd uzrādīja nederīgumu **Ārjiešu rases attīstības mērķiem – Saprāta emanētā intelekta nostiprināšanai un tāda intelekta veidotas vides izkopšanai.** Kā čigāni, tā arī jūdi pievērsās galēji vienkāršotai, egocentriskai materiālās vajadzības apmierinošai dzīvei. Kā vieni, tā arī otri nebija pārvarējuši zemāko – zemkopju, lopkopju dzīvesveida attīstības līmeni, bet čigāni pat to vēl nebija apguvuši. Reinkarnācijās abas etnoģenēzes sevī pulcēja rases atkritējus ar pietiekami lielu egocentrisko mērķu sasniegšanas pasionaritāti (*tieksmes realizācijas spēku*). Pie tam šī pasionaritāte tika vērsta uz kaimiņu resursu un darba augļu izlaupišanu, tā vietā, lai savas vajadzības apmierinātu paši ar savu darbu. Tā dēļ **abas etnoģenēzes izstrādāja un pielietoja involucionējošas, destruktīvas maģijas prakses.**

Jūdi no Indijas iznesa kā **vienkāršotu Vēdiskās Tradīcijas patapinājumu – Kabalu,** tā arī savu, čigānu psihotehnikai līdzvērtīgo maģiju. Te nu ir jāzin, ka **mūsdienās ir divas Kabalas. Viena ir dziļā noslēpumā turētā un uzticamiem sekotājiem nododamā, un nekā nevienam citam neiesvētītajam (arī jūdām) neizpaužamā vēdiskās filosofijas izkropļotā atskaņa. Otra ir cionisma darbības instruments,** kurai ar pirmo Kabalu nekāda sakara nav un nevar būt – tā ir domāta mūsdienu anglosekšu pasaules iedzīvotāju izmantošanai cionisma mērķiem. Pirmās **Kabalas simbolu krājums ir tie Bībeles stāsti,** uz kuru izlases un rediģēšanas bāzes ir kompilēta himēras jūdaistiskā “vecās derības” daļa. “Vecās derības” stāsti ir ar specifisku atšifrējumu palīdzību iegūstami Kabalistiskās filosofijas simboli.

Katram simbolam ir septiņi, sākot ar zemāko - fizioloģisko, izpratnes līmeņi, kurā ievada līmeņa iesvētīšanā dodamā “atslēga”. Laika gaitā, ceļojot no vienas dzīves vietas uz citu, krītot materiālismā – involucionējot jūdu etnoģenētiskā apziņa zaudēja trīs augstākās no četrām viņiem pieejamajām “atslēgām”. Jūdiem nekad nav bijušas visas septiņas atslēgas. **Jūdu maģisko darbību izprovocētie** teritoriju pārvaldītāji vairākkārt iznīcināja jūdu priesteru – māgu slāni. Katru reizi pēc tādas tīrīšanas, simbolu “atslēgas” zaudējot, Kabalu savu zināšanu un sapratnes līmeni, atjaunoja jaunākie priesteru mācekļi. Pēdējo reizi tāda tīrīšana notika arābu apdzīvotajā teritorijā 600 g.p.m.ē. Tad jaunākie mācekļi atjaunoja Kabalu ar pēdējo zemāko simbolu (*fizioloģiskās dzīves*) izpratnes atslēgu, kura kopā ar viņu orientāciju uz materiālo labumu baudīšanu deva sākumu tam, ko mēs tagad redzam, kā jūdaismu.

Ir jāsaprot, ka **jūdaisma pamatkodols ir egocentrisms,** kurš izvērza trejus savas esamības balstus – savas cēloniskās darbības neatzīšanu sekās, sava patmīlības diktētā pārākuma – izredzētības stāvokļa uzturēšanu un savu ciešanu daudzinašanu (*neizmirst, atrieb un nepiedot*), kas sintezējas dubultstandartos – **jūdi dara to, ko nejūdi - goji darīt nedrīkst.**

- **Dubultstandarti ir jūdaisma klātbūtnes un ietekmes zīmes tāpat, kā “darīt tāpēc, ka varu” ir tiešas jūdu inspirācijas zīmogs.**

Himēras - katolisma izplatītie mīti runā par kādu “Ēģiptes gūstu”, kurā it kā esot turēti jūdi. Patiesībā ir runa par nepieciešamību (*kas ir alternatīva viņu pilnīgai fiziskai iznīcināšanai*) Ēģiptē dzīvojošos jūdus kaut kā iekļaut civilizētas valsts dzīvē, kaut kā neitralizēt viņu destruktīvo egocentrisko – vampīrisko darbību un organizēt civilizācijā – dot viņiem viņu spējām (*apziņas vibrācijām*) atbilstošu darba vietu sabiedrībā. Ēģiptē viņiem uzticēja māla ķieģeļu (*māla, govns mēslu un salmu maisījuma*) izgatavotāju un zemāko kalpu (*lopkopēju*) vietu ēģiptiešu ģimenēs.

Te ir jāsaprot, ka Ēģiptes iedzīvotāju Evolucionārais cikls beidzās sen pirms Ārjiešu Evolucionārā cikla un pirms divpadsmit ar pusi gadu tūkstošiem iegāja sabrukuma periodā – laikā, kad “Labās rokas” reliģiju vietā Ēģiptē - Ziemeļsahāras teritorijās sāka valdīt māgi un maģija. Tas ir – mēs runājam par to, ka viņu rase bija izsmēlusi savu Evolucionāro potenci un

sāka noslēdzošo lejupslīdi “kreisās rokas” virzienā. **Ēģiptē jūdi apguva ēģiptiešu – māgu zināšanas un praksi, kā arī pievērsās** egocentrisma intereses atbalstošā, apkalpojošā un izmantojošā **matērijas destruktīvā principa Seta** – ēģiptiešu ļaunā gara **pielūgsmēi**. Ēģiptiešu praktiskā maģija saskarsmē ar jūdu-čigānu egocentrisma maģijas ļaunumu ieguva jaunu spēku. Jūdi savām senajām maģijas zināšanām pievienoja jaunu praktisko zināšanu slāni.

Jūdu egocentrisms, tāpat kā tagad Latvijā izslavināto vikingu egocentrisms, (*vispār latvieši ir tas, ko paši jūdi sauc par “jūdu pēc galvas” – to, kas nebūdam jūds pēc asinīm, domā un rīkojas kā jūds*) neatzīst un nepieņem nekādas hierarhiskās attiecības ar augstāku spēku vadību ne laicīgā, ne Pārilaicīgajā dzīvē. Tā ir nemitīga jūdu ego konfrontācija, kā ar augstākiem spēkiem, tā ar, viņuprāt, “zemākajiem radījumiem” cīņā par savām tiesībām uz kaimiņu teritorijām, resursiem un savu nākošo paaudžu dominēšanu pār pakļautībā turēto – savas vērtības pacelšanu vispārākajā pakāpē – “jūdi pāri visiem”.

Tādu jūdu ego konfrontācijas tieksmi izraisa viņu dvēseles sašķeltība (*“kā var pastāvēt tas, kas ir pats sevī sašķēlies”*) divu pretēju spēku cīņā. Hēliocentriskās telpas Dabas Likumi Cilvēkam dod ap izaugsmi veicinošu ideju apvienojošu, bet dominēšanu nepieļaujošu Gribas Brīvību – atbrīvo no aklas paklausības Dabas Likumam. Ar to Cilvēks paceļas pār dzīvnieku pasauli. **Jūdu ģeocentriskā telpa dod** jūda dabai (*ceturtais zemākais Garīgās attīstības līmenis*) tik patīkamo dominēšanu un “apklāto galdu” kopā ar **bezierunu pakļāvību**, kuru jūdi veiksmīgi attiecībās ar citiem transformē “dieva dotās dominēšanas izpildē”, ar ko atbildību par savu rīcību uzliek savam ēzeļausainajam “dievam” Setam. Seta vārdu himēras kalpi nepiemin. Viņi kautrīgi saka “tas kungs”.

Te mēs varam izlaist dumjos stāstīņus par it kā notikušo jūdu “bēgšanu no Ēģiptes gūsta”, “jūras pāršķiršanos”, “40 gadiem tuksnesī”, “Mozus zizli klintī” un “Debesu mannas mašīnu”, kas, katrs ir par kādu himērā nekā neatspoguļotu un noklusētu metafizisku parādību vēstošs simbols. Tā piemēram, “Ēģiptes gūsts” ir Pitagoriešu Lielā četrpuse, “jūras pašķiršanās” ir analogija Stikšas šķērsošanai Hārona laivā, “40 gadi tuksnesī” ir 40 dienu pēcnāves periods, kad mirušais vēl ir saistīts ar savu astrālo ķermeni utt. Mūs šajā gadījumā interesē jūdu ienākšana decentralizētā un tāpēc kulturāli neorganizētā ģeogrāfiskajā telpā pie Vidusjūras tagadējās Palestīnas (*arī Izraēlas okupētās Palestīnas*) teritorijā.

Te mūs interesē apstākļi, ka katra sauszemes teritorija atbilst kādai zodiakālajai enerģijai. Jūdu iekarotā (*jūdi tur iegāja kā masveida genocīdu piekopjoši iekarotāji – vēlāk viņi savu asiņaino cietsirdību, kādu redzējām arī pret palestīniešiem, pamatoja ar to, ka šīs teritorijas viņiem esot apsoltis viņu ēzeļausainais “dievs” Sets*) **Palestīnas teritorija ir Skorpiona, kura zemākais aspekts ir materialismā grimstošā** (*ļauņās dabas personifikācija ēģiptiešu mitoloģijā*) **Seta analogija**. (*Kas nebūt neizslēdz tādas kolektīvi uzturētas – dēmoniskas domformas esamību un destruktīvo darbību.*)

Jūdu vadonim Mozum piedēvē jūdu ievēšanu jūdu dabai atbilstošā, bezperspektīvā destruktīvo enerģiju darbības apgabalā, kurā viņi beigtu savu karmisko ceļu. Mozus misijas mērķis bija, auna laikmetā ieejot, jūdiem dot viņu dabai (*jūdu apziņas Kosmogoniskās telpas organizācijai*) atbilstošu dzīves kanonu.

- **Jūdaisms ir jūdu egocentriskajai dabai atbilstošais, viņu dzīvesveidu regulējošais, ideoloģiskais kanons – “kreisās rokas” reliģija.**

Katoliskās himēras priesteri stāta, ka Mozus Sinaja kalnā esot saņēmis 10 dieva baušļus. Patiesībā “tur” (*“Sinaja kalns” ir atsevišķs ezotērisks simbols, kam nekāda sakara ar ģeogrāfiju nav. Starp citu, Tuvajos austrumos un Vidusāzijā ir daudz tādu kalnu ar šo nosaukumu.*) Mozus guva plašāku skatu uz Īstenību, kādu jūdu zemo materiālo tieksmju dēļ, tiem nebija iespējams atklāt, tāpēc tā tika pārveidota par jūdaisma jūdu ļaunprātības

ierobežojošo un bremzējošo likumu sistēmu, bet katoļu himērā iznesta kā viņiem nezināma, neatšifrēta un nesaprotama 10 baušļu kopa, kura atspoguļo filosofisko principu 5 pozitīvos un 5 negatīvos aspektus, kuros neizglītotie himēras kalpi tagad rod tēmas saviem tukši moralizējošajiem sprediķiem.

Palestīnas teritorijā ienākušie jūdi dzīvoja kā “Aladina lampā” iesprostotais džins – ļaunais, pats sevi sevī saēdošais spēks (*mantkārībā iegrimušie jūdi mantas saglabāšanas vārdā piekopa vistuvāko incestu – tēvi ar meitām, māsas ar brāļiem, mātes ar dēliem, kas izsauca vairošanās motivācijai pretējus fiziskus – anatomiskus defektus, kā dēļ jūdi ieviesa vīriešu apgrauzīšanu*) līdz brīdim, kamēr to savā ļaunprātīgajā nesātībā iekaroja Romas impērija un mūsu ēras pirmā gadsimta 72.gadā, izklīdinot jūdus, šo ļaunā Seta gara nesēju sērgu izsēja visā, sākumā Romas impērijas, bet vēlāk arī Eiropas telpā. Te gan jāpiemin fakts, ka jūdi jau arī agrāk migrēja uz tuvākajām teritorijām, arī Grieķiju, kuru uz brīdi, kad to iekaroja Roma, jau bija pilnībā deģenerējuši un tirdzniecības peļņas kārē nogremdējuši kā tās genotipu, tā dvēseli un Kultūru. Tieši pagrimums jūdu peļņas kārē noteica grieķu sakāvi karā ar Romu.

Šis nav raksts par jūdiem un jūdaismu, tāpēc te nav vietas tā analīzei un vērtējumiem. Vienkārši, lai saprastu pašlaik notiekošo, ir jāzin tā izcelsme, tāpēc par šo izcelsmi kaut kādas lietas ir jāzin.

Jūdaisms izriet no Kabalas, kā tās praktiskais pielietojums. Tāpēc jūdaisms sevī nes visas Kabalas radītās īpatnības ar to, ka tas ir Vēdantas izkropļojums ar izkropļojumam raksturīgākajām sekām. **Kabalas sniegumā Telpa ir monopolāra, vienvirziena involucionējošā kustībā radīta.** Shematiski to attēlo kā ap centru vairākās kārtās viltus aplūš. Kabalas Telpas ideja ir tāda, ka katrs aplis, pieaugošā kārtībā virzienā prom no centra apzīmē kādu varenībā augošu, zemākos kontrolējošu, radošo spēku. Tādā kārtā vislielākais – ārējais aplis ir arī visa sākums – visa radītājs. (*Himēras kalpi stāsta, ka tas esot “dievs Jehova”, bet tā nav tāpēc, ka Jehova nav dievs, bet “atbīgais karmas cikls”, par kuru himēras kalpi stāsta savas pasaciņas un smeļas iedvesmu saviem zemes darbiem.*)

Visi zemākie apli ir šī vispārplaicīgākā un pārpasaulīgākā spēka – “dieva” radītie zemākie “dievi”, sūtņi (*eņģeļi – elohimi, kurus kļūdainā tulkojumā himēra savā Bībelē sauc par dievu. Līdz ar to lasītājam nav saprotams, par ko viņa Bībelē ir runa.*) un starpnieki. **Jūdaisms nav monoteisks (viendievīgs), kā to tagad mēģina iestāstīt himēras klapi.** Himēras kalpi nelieto īstos vecās derības jūdaisma tekstus, kaut gan citiem stāsta, ka tie esot autentiski un īsti no jūdaisma ņemti avoti. Vispirms himēras kalpi viendievības ideju nozaga Mitras un Zoroastrisma Reliģijām, bet vēlāk sāka atsaukties uz vienpadsmitajā gadsimtā speciāli viņiem jūdu priesteru sastādīto “vecu derību”, kas nebūt nav tas pats, kas jūdaisma teksti. Jūdaisma priesteri sastādīja tādu kompilāciju, kura labi maskē īsto jūdaisma būtību. **Himēras kalpi lieto nepareizi tulkotus un sagrozītus tekstus, kuros nav saprotama Bībeles stāstu būtība.**

Katrs zemākais aplis (*sfēra*) ir virs viņa esošā radīts un kontrolēts – zemāks pakāpē, mazāks spēkā un šaurāks iespējās. Tā tas turpinās līdz pat centram. Centrs ir visu kontrolēts, bet pats neko tālāk nekontrolē. Centrā ir zeme. Ne Zeme kā planēta, bet zeme kā stihija – elements. Zemi kā planētu veido pieci lejupejoši aplīši – sfēras – elementi. Tie ir Ēteris, Uguns, Gaiss, Ūdens un Zeme.

3. turpinājums

Tā ir galēja (bez turpinājuma attīstībā) un pati sevī ierobežota Telpa tāpēc, ka tajā nav atgriezeniskās kustības prom no zemes. Kabalas Telpas uzbūvē ir ieprogrammēts Vērtību kritums, bet nav iespējama radīto Vērtību Evolūcija. Jūdu “radītājs” katram savam radījumam jau iepriekšnoteicis tā nemainīgo vietu un lomu savā Telpā. Kabalas Telpa nedod nekādas

iespējas kaut kā pacelties augstāk un tuvoties Radītāja sfērai, vai kādai augstākai par zemi. Tā nedod nekādas alternatīvas, nekādu brīvību un nekādas izvēles iespējas. Katra tāda Telpas sfēra ir kāda tās radītāja bezierunu paklausībā – verdzībā turēta un tāpat tādā pat bezierunu paklausībā – verdzībā visas zemākās turoša. Tad, kad augstākās sfēras radītais kustības impulss nonāk līdz centram, tad nekādas tālākās kustības – attīstības vairs nav.

Tu ne rodas jautājums

- Ja visuvarenais “radītājs” savā spēkā – enerģijā rada visas zemākās sfēras, bet pie katras zemākās tā nonāk aizvien ierobežotākā apmērā, tad kur paliek, kas tērē šo augstāko sfēru enerģiju?

Pirmā atbilde ir tāda, ka to sev tērē katra augstākā pār zemāko esošā sfēra. Otra ir tāda, ka, tā kā šī sistēma kopumā ir “radītājs savās daļās”, tad tai nav cita mērķa, kā vienīgi sevis uzturēšana. Un tas nozīmē, ka tā nedod nekādu tālāku savas darbības rezultātu. Tā ir egocentriska un parazitiska. Tāpēc arī viss tādas Telpas izpratnē veidotais un no tās izrietošais ir egocentrisks un parazitisks.

- **Evolūcijas noliegums rada parazitismu.**

Ģeocentriskā Kabalas Telpa nosaka neatgriezeniskas darbības beigas, ko himēras sludinātāji savā muļķībā sauc par “**pasaules galu**”. Kabalas Telpa nepieļauj iesāktā virziena maiņu – tikai vēl dziļāku slīdēšanu iesāktā cēloņā sekās. Tādā pasaulē neviens nevar izrauties no savas esības sfēras, bet tikai lūgt virs sevis esošo sfēru, lai tā palūdz virs tās esošo, lai tā savukārt palūdz virs tās un tā joprojām, kamēr lūgums sasniedz tā spēka sfēru, kura kompetencē ir, pēc saviem ieskatiem un lūdzēja lūgumam pievienotās pielūgsmes mērā lūgumu apmierinot, lūdzējam lejupejošā kārtībā nosūtīt viņa iekāroto labumu.

No Kabalas Telpas uzbūves izriet kā “izredzētās tautas”, tā arī visi citi jūdaisma sludinājumi. **Kabalas Telpa nosaka, kā materiālisma, tā arī kapitālisma parādīšanos un vienvirziena darbību uz tā izzikumu.** Jūdu attiecības ar pasauli veido viņu daba, jūdaisms un ģeocentriskā Kabalas Telpas uzbūve, kura jūdiem nedod iespēju novērsties no iepriekšsāktā ceļa un sākt kādu citu darbības veidu. Šī Telpas organizācija uzrāda kā jūdu kundzības pār citām tautām tieksmi (*centrā var būt tikai viens – nav divu centru vai centru blakusesošas alternatīvas*), tā arī viņu naidu pret sociālismu, jo sociālisms paredz vienlīdzīgo līdzāspastāvēšanu, bet **jūdaisms ir monopolārs, hegemonisks skatījums uz pasauli, kurš sevī ietver arī jūdu savstarpējo nevienlīdzību.** Dažāda rakstura nevienlīdzības ir jūdaisma tēmā un jūdokrātijas nemitīgi uzputots jautājums.

- **Nevienlīdzība ir putukrējums jūda mutē.**
- **Jūdaisms, ekspluatējot nevienlīdzību, to transformē savā peļņā.**

Jūdaisma Dabiskās Kārtības Normu Sistēmas noliegums ir tajā apstākļi, ka jūdaisms redzot un runājot vienu, tajā pat laikā ignorē un noklusē citu, ar runāto un redzamo saistīto, to, kas to līdzsvaro un ir saistīts vienā veselumā. Runājot par māti, ignorē tēvu vai bērnu, runājot par bērnu ignorē vecākus, bet runājot par zaudējumiem ignorē to cēloņus.

- **Visur, kur kāda labuma vārdā, tiek ignorēts kopums vai kopums tiek izmantots savtīgiem mērķiem, kas ir kopuma un individuālā pretnostatījums - nevienlīdzība (ja vien kopums ar to netiek kaut kādā veidā izmantots šī labuma gūšanai), vienmēr atrodams kāds jūdu pirksts.**

Dabiskās Kārtības (*Hēliocentriskā – Vēdiskā*) Telpa nosaka līdzsvara esamību visā – to, ka viens bez otra neeksistē, katra līdzsvaru citā un to, ka līdzsvars izpaužas atšķirībās – “tas, kā tev nav, tiek līdzsvarots ar to, kas ir citam ar tevi saderīgam, un tas, kas jums ir katram cits, tiek līdzsvarots ar katra savdabības neatkārtojamajām iespējām.”

- **Katra līdzvērtība ir viņa savdabības iespējās.**
- **Katra derīgums tam vai citam, katram paverot kādas iespējas, ar to pašu slēdz citas.**
- **Katra derīgums izriet no viņa savdabības sniegtajām iespējām.**
- **Dabiskā Kārtība necieš vienveidību.**
- **Dabiskā Kārtība veido līdzsvarotu daudzveidību.**
- **Dabiskajā Kārtībā nav nevienlīdzības tēmas.**
- **Dabiskajā Kārtībā ir katra derīguma atbilstības tēma viņa ambīcijām.**
- **Dabiskajā Kārtībā atbilstības tiek atbalstītas, bet neatbilstības dzēstas.**
- **Jūdaisms, cilājot nevienlīdzības jautājumu, noklusē savdabības sniegtās iespējas, ar ko tiecas likvidēt savdabību – visu pasauli pārvērst par nelīdzsvarotu viendabību, kurā, ignorējot “kunga” pienākumus, baudīt “kunga” iespējas uz izkalpinātajiem atņemto iespēju rēķina.**
- **“Šķiru cīņa” izriet no jūdaisma pasaules ainas redzējuma un attiecīgas sabiedriskās dzīves kultivācijas.**

Viss, no jūdaisma izrietošais, jūdaismu saturošais (*arī Keņča lūgšana*) **vienmēr izpaudīsies kā tieksme uz iznīcinošu dominēšanu.** To mēs redzam, kā himēras kalpu agresīvajā misionārisma, tā “brīvā tirgus” ekonomikas “dzinulī” konkurencē, kur konkurence ir saprāta neierobežotas peļņas kāres realizācija, tā arī tagad notiekošajā jūdokrātu dibināto un labā strādājošo transnacionālo korporāciju un sociālo tīklu platformu izvērstajā varas sagrābšanas un jūdokrātijas “punkta” diktatūras ieviešanā.

Mums skolā mācīja par Džordāno Bruno, par to, ka himēras sludinātāji viņu esot sadedzinājuši uz sārta tādēļ, ka viņš esot noliedzis no jūdaisma izrietošo ģeocentrisko astronomiju, līdz ar to noliedzot visu himērā ietērpto jūdaisma būtību – stāstu par “izredzēto” tautu un Cilvēku, kā Tā kunga vergu. Jūdaisms paredz tikai vienas Zemes – vienas apdzīvotas planētas esamību, kuru kontrolē viena “izraudzītā” tauta. Mums toreiz skolās nestāstīja, ka Džordāno Bruno tika vainots vēl smagākā “ķecerībā”.

(Nestāstīja daudz ko jūdaismu un tās augli – himērisko baznīcu kompromitējošu. Sludinātais ateisms bija tikai tāda koķetērija ar himēru, lai tā pati himēra to vēlāk varētu pārņemt Padomju varai. Koķetērija tādēļ, ka īstā cīņa ar himēru liktu atklāt himēras noliegto patiesību – melus apkaro ar patiesību, bet jau toreiz jūdokrātijai pārdevusies “Padomju vara” nekā nevarēja vērsties pret jūdokrātiju – jūdiskās vērtības atzinušais Hruščovs un viņa kliķe, bet vēlāk arī viss partokrātijas aparāts, nevarēja nostāties pret viņa hahola dabai (“kur pāri gājis hahols, tur žīdam nav ko darīt”) mīļajām jūdu vērtībā. Jūdaiskās vērtības pieņēmusī “Padomju” vara nevarēja vērsties pret šo vērtību radīto himēru, bet visā savā spēkā vērsās pret jūdu vērtībām svešo Staļinu. Tieši tāda pat koķetērija šodien ir zelta krustiņš uz materiālistiskās zinātnes akadēmiskos laurus plūkušās zinātnieces krūtīm)

Džordāno Bruno loģiski pamatoja jūdaismam nepieņemamo patiesību par daudz apdzīvotu planētu esamību. Tāda viņa sludinātā patiesība pilnībā sagrāva jūdaismā iebūvēto un himēras kalpu daudzīnāto stāstu par “dieva izredzēto tautu”, par tās pārākumu pār visām citām tautām un nepieļāva “apklātā galda” doktrīnas esamību.

Loģika ļoti vienkārša. Ja Visumā ir bezgala daudz apdzīvotu planētu, tad, tāpat tur ir arī ļoti daudz par Zemes Cilvēci attīstītākas ārpuszemes Cilvēces. Tā kā jūdi sevi uzskata par visaugstākattīstīto tautu, bet attīstības līmeni saista ar “dieva uzlikto pienākumu” dominēt un

izmantot viņiem “apklāto galdu”, tad katrs zemākattīstītais ir augstākattīstītā kalps, vergs, darba lops, resurss un pusdienas. Jūdaisma loģikā ārpuszemes apdzīvoto planētu esamība nozīmē pieļaut jūdaismam nepieņemamo – to, ka ir jūdu pārvaldei nepieejamas planētas (*tā tad jūdi nav īsti dievizredzētie, bet tikai ar to kārdināti – viņu “dieva” piemānīti*) un to, ka ir kādas vēl “dievizredzētākas” tautas par jūdiem. Tāds pieļāvums ir jūdaismam un jūdu patmīlībai briesmīgs trieciens, bet tas nes līdzī vēl šausmīgāku loģisko soli. Jūdaisma loģikā “vergs citu verdzībā tur”, tādēļ tādu augstākattīstītu “dievizredzēto” parādīšanās nozīmētu to, ka, ja tādi līdz Zemei nokļūtu, tad viennozīmīgi Zemi paverdzinātu kopā ar visu “dievizredzēto” jūdu kompāniju, kas nozīmē, ka jūdi patiesībā nav nekādi “dievizredzētie”.

Visas Holivudas filmas par Zemi iekarojošiem citplanētiešiem nāk no šīm jūdu bailēm un jūdaismā ietērtās kabalistiskās Telpas uzbūves. No tādas Telpas uzbūves izrietošā attieksme diktē arī vienīgo citu planētu izpēti un izmantošanas motivāciju – to kolonizēšanu un savtīgu izmantošanu. **Jūdokrāts kosmosā ir iekarojošs un paverdzinošs kolonizators.** Jūdaismā nav sadarbības idejas. **Jūdaismā nav jūdiem līdzīgo - to, ar ko varētu sadarboties, tāpēc jūdiem nav sadarbības ideoloģiskās bāzes,** motivācijas un altruistiskās tehnoloģiskās pieredzes. **Jūdaismā un no tā izrietošajā himērā, sabiedriskajās, politiskajās un ekonomiskajās attiecībās ir tikai dominēšanas ideoloģija, algoritmi, vadlīnijas, protokoli, taktikas un stratēģijas – tehnoloģijas.** (*Pēdējais ASV varas apgalvojums paziņoja, ka ASV diplomātijas spēks balstās ASV armijā.*)

- **Lai himēras kalpi varētu turpināt “dievizredzētības” stāstus, lai nekas netraucētu jūdu “apklātā galda” taisīšanu, Džordāno Bruno bija jāsadeg uz sārta.**

19.gs. beigās un 20.gs. sākumā uz jūdaisma bāzes noformējās politiskā cionisma ideoloģija. Par cionismu ir pieejama pietiekami plaša literatūra un faktu materiāli, liecības, dokumentālās filmas un novērojumi, tāpēc te es pie tā nekavēšos – kurš vēlas, pats var tos sameklēt. Te var vienīgi piezīmēt, ka starp cionismu un Hitleriskās Vācijas nacismu ir tikai tādas atšķirības, ka to, ko sludināja cionistu izauklētie vācu nacisti ar Hitleru priekšgalā, to visu jau agrāk pirms viņa sludināja cionisti. Hitleri to tikai pārrakstīja un attiecināja uz “vācu nordisko pārcilvēku”, bet ārpus tā - darbības mērķos un metodēs viss ir mats matā kā cionistu tekstos. Un ir vēl viena atšķirība – vācu nacisms oficiāli beidza pastāvēt 1945.gadā (*neoficiāli pārgērbās par NATO*), bet cionisms darbojas vēl līdz šai dienai – **Bilderbergas klubs ir cionistu darba orgāns.**

Ja vajadzētu grafiski – simboliski attēlot cionisma ideoloģiju, tad tā būtu mums jau pazīstamā horizontāle zem jūdu zvaigznes, kas, ņemot vērā bilderbergiešu naudas maisu procentuālo attiecību pret Zemes iedzīvotājiem, būtu mums jau no šamanisma zināmais punkts virs horizontāles. (*Izraēlas karoga simbolika vēsta, ka jūdi ir kontrolējošā stāvoklī starp Zemi un Debesīm, kas ļauj kontrolēt un izmantot, kā lejup, tā arī augšupejošās plūsmas.*) **Tagad šis “punkts” ar viņu kontrolētajām masu apziņas, politikas un ekonomikas ietekmēšanas svīrām pasauli iestumj iepriekšējo ekonomiku un sabiedrisko dzīvi likvidējošajā inkluzīvajā kapitalismā, kas ir cionisma ideoloģijas sludinātais mērķis – jūdokrātu dzīrēm “apklātais galds”. Jūdokrātu tāpēc, ka cionisms arī jūdus, gan pēc maciņa biežuma, gan pēc izcelsmes, gan pēc dzīves vietas un vēl pēc citām viņiem būtiskām zīmēm dala īstajos un neīstajos. Tāpēc “galds” nav visiem jūdiem – neīstie paredzēti atstumšanai un izkaušanai, uz kuru vaimanām - sakrālajiem upuriem balstoties, visistākie no īstajiem Seta kalpi ieņemot vietas pie “apklātā galda”.**

- **Visā šajā ir viens patīkams, uzjautrinošs apstāklis – cionistiem, jūdaistiem un himēristiem ir bail no citplanētiešiem!**

Tagad varam rezumēt:

- **Pagrimušās Romas impērijas politiskās elites un himēras kalpu – katoliskās baznīcas sazvērētība noveda pie agresīva jūdaisma surogāta izplatīšanās Eiropā un citur pasaulē.**
- **Īstās reliģijas nepieņem svešautiešus, netiek izplatītas svešautiešu vidū, bet izplatīšana tajās tiek uzskatīta par savējo nodevību (*tautas noslēpumu izdošanu*) un kaitniecību svešautiešiem (*viņu dzīves pamatu graušanu*).**
- **Tāpēc tas, kas vieniem ir nodevība, tas citiem ir maldināšana.**
- **Sazvērestībām nav attaisnojuma, noilguma un piedošanas.**
- **Lielākā, visas citas sazvērētības veicinošā un izraisošā sazvērētība ir tumšās hierarhijas sazvērētība pret Cilvēces Garīgo attīstību, pret Evolūciju, par Cilvēces ieslēgšanu materiālistiskā, tās pakļaušanu parazitisku lielbagātnieku dzimtu - jūdokrātijas - cionistu kundzībai.**
- **Parazitiskās lielbagātnieku dzimtas ar tās vajadzības apkalpojošo pakalpiņu un mērķubiedru kopu ir tumšā hierarhija.**

Tagad šī tumšā hierarhija ir iznākusi notikumu priekšplānā un neslēpjoties realizē visus agrāk slēptos mērķus. **Pat Vatikāns ir pieslēdzies** – slēdzis oficiālu vienošanos ar lielbagātnieku “klubu” par savu banku un struktūru iekļaušanos “pasaules ekonomiskajā pārkārtošanā” **inkluzīvā – sevī iekļautā kapitāla (*inkluzīvais ir iekļautais*) kapitalisma bīdīšanā un inklūzijas rezultātā sagraubto materiālo labumu savtīgā pārdalē.**

Tagad, to zinot, mēs varam pievērsties tam, ko sauc par “sazvērestību teorijām”.

Tātad, tagad, ņemot vērā visu iepriekš teikto, mēs varam definēt sazvērētību pilnā mērā.

- **Sazvērestība – vēsturiski tradicionāla organizētu noziedzīgu grupu vadības forma, kas ir sarunu dalībnieku slepenībā turēta, tikai viņiem vien zināma noruna, kuras esamība, vērojot norunas dalībnieku darbības rezultātus, ir noprotama pēc netiešiem pierādījumiem.**

Visspilgtākais “Keņčelendā” notikušās sazvērētības piemērs ir “brītvās Keņčelendas” garā veiktā savtīgu ekonomisko interešu grupas sazvērētība par Ventspils ekonomiskās zonas sagraubšanu un Lemberga komandas aplaupīšanu. (*Te nu ir neliels kuriozs – sazvērnieki tās augļus nedabūs baudīt – arī šo “kauliņu” no viņu mutēm izinkluzēs savās kabatās visus kapitālus inkluzētāji.*)

Izejot no tādas definīcijas, mēs saprotam, kāpēc galveno tumšās hierarhijas vadošo darboņu (*cionistu naudas maisu*) valstiskā veidojuma - ASV hegemonās varas darba orgāns CIP izveidoja šo jēdzienu – “sazvērestības teorija”. Par tā rašanos, radītājiem un ieviešanas mehānismiem ir uzrakstītas ļoti nopietnas ar jūdu-venēciešu-anglosakšu dzimtu dzīvi saistītu pētnieku grāmatas.

Pirmā jēdziena “sazvērestību teorijas” funkcija ir vērsta uz jūdu dzimtu pakļautībā turēto sabiedrisko, Kultūras un Zinātnisko aprindu dzīves kontroli. Cionistu kontrolētā sabiedriskā dzīve ir publiska (*sevi demonstrējoša*) un no publicitātes – publikas viedokļa atkarīga. Tur Zinātnieks, politiķis un sabiedriskais darbinieks ir tikai tad, ja pārējā publika viņu par tādu publiski atzīst. Tāpēc katrs meklē sava tēla atzīšanu un apstiprinājumu citu šo aprindu darboņu starpā. No tā ir atkarīga viņa profesionālā autoritāte, sabiedriskā popularitāte un darbības finansējums.

Cionistiem – tumšajai hierarhijai ir trejas nesekamās tēmas.

Pirmā ir **akadēmiskās (pseido)zinātnes materiālistiskie “zinātniskās metodes” pamati.**

Otrā ir **Einšteina relativitātes teorija un no tās postulātiem izrietošā neapšaubāmība.**

Trešā ir **Darvinisma teorija un uz tās balstītā Cilvēces attīstības vēstures gaita.**

Tās visas tādā vai citādā veidā noved pie kopīgās neapšaubāmības – materiālās, naudas varas kā vienīgās visu vērtību radītājas un uzturētājas sistēmā, kurā katrs neziņš ir tikai jūdu naudas dieva kauliņu – monētiņu kustinātājs un vairotajs.

Ja kāds kaut kādā veidā apdraud šīs robežas vai kļūst citādā ziņā savā sabiedriskajā dzīvē nevadāms – nonāk pretrunās ar tobrīd esošo oficiālo līniju (*kas pati var būt pretrunā ar iepriekšvaldošo*), tad tādām ļoti vienkārši pierakstīt “nezinātniskumu”, “antisabiedrisku darbību”, “sektantismu” vai “konspirologu” – “konspirācijas teoriju izplatītāja” lomu. (*Pašlaik ASV ir izdomāts jauns biedēklis – “iekšējais terorists”, kuru Baidenisti piekarina visiem Trampa atbalstītājiem. Tagad viņi izstrādā un visur ievieš savus melus, viltus, dezinformācijas un naida runas dubultstandartus, kā to redzam ASV Trampa – Baidena vēlēšanu, arī pirms un pēc, gaitā. Tagad, ja Baidenisti vai sociālo tīklu turētāji teiks, ka sniegs ir melns, bet kāds kaut kur pasaulē mēģinās teikt, ka redzējis baltu sniegu, tad tā būs viltus, melus, dezinformācijas un naida runa – visi taču zin, ka sniegs ir melns – visi taču zin, ka pasaulē viss, sākot ar melnajiem caurumiem, ir melns, bet balts ir rasistu, sieviešu, LGBT nīdēju – “iekšējo teroristu” neekoloģiskie CO₂ izmešus taisošo izdomājumi.*)

Tagad viņiem tur ASV ir visādu organizāciju un ministriju apstiprināta – antirasistiska “taisnīgā matemātika”, kurā nav pareizo vai nepareizo rezultātu – katram tas var būt cits – viņa rezultāts. Tagad viņi par nenēģeriskiem uzskatiem var nēģeri “izslēgt” no nēģeriem, bet uz “sociāliskiem pētījumiem” balstoties, zinātniski citu etnisku vienību – ieceļotājus no Krievijas nēģeros ieskaitīt. Galvenais, lai zem tādas darbības būtu pabīdīta kāda viņu “zinātniskās” teorijas bāze un to akceptētu cionistu uzturētie mēdiķu kanāli un sociālie tīkli, kuri tagad kļūst par pirmo, vienīgo un galveno varu – uzurpatoru, kura vienpersoniski aizstāj likumdevēju, tiesu un izpildvaru.)

4. turpinājums

Tiklīdz kādam pielīmē “konspirācijas teoriju” zīmolu, tā tūlīt tāds “konspirologs” zaudē sabiedriskās dzīves reitingu – no viņa izvairās kolēģi, paziņas un darba devēji. **Tāds zaudē darbu. Viņa rakstus npublicē zinātniskie un publiskie žurnāli, par tādu aizmuguriski izplata netīras tenkas** (*bet “dzeltenā” prese uzputo kādu it kā personiskajā dzīvē bijušu apšaubāmu piedzīvojumu*), viņu necitē un nepiemin publiskās runās, citu autoru darbos nav atsauksmju uz “izraidītā” darbiem. Internetmeklētājos viņu nevar atrast – tas tiek dzēsts no visiem resursiem vai arī norādes tiek atbīdītas neatrodamos sarakstu dziļumos. **Tāda Cilvēka darbībai tiek atņemta publicitāte un finansējums**, bet pašrocīgos publicējumus izņem no apgrozības. **Nav noslēpums, ka jūdokrātijas kontrolētajās zemēs, arī Ķeņčulendā, ir npublicējamo autoru, cenzejamo ideju un nepieminamo Cilvēku saraksti.**

Otrais ASV CIP izveidotā “sazvērestību teoriju” zīmola pielietojums ir jūdokrātijas veidoto “valdību” un ielikeņu tajās darbības piesegšana. Ir tā, ka “tur, kur malku cērt, tur skaidas lec”. **Katra darbība atstāj pēdas.** Nespeciālists tās nepamana vai pamanītās nenovērtē – nespēj saistīt ar citiem novērojumiem. **Nespeciālists nespēj atrast novērojumus savienojamo tendenci.**

Ir tā, ka, jo plašāka un mērķtiecīgāka sazvērestība, jo daudzpusīgākas pēdas tā atstāj. Tur, kur ir tālejošs sazvērestības plāns, tur vienmēr ir tā tālejamības mērā neplānojami,

neparedzami un rīcības noviržu radīti apstākļi. Tāpēc katras savvērestības slēptā plāna realizācijā parādās atsevišķu darbību nesaskaņotība – sīkas, plāna esamību atklājošas kļūdiņas.

Kā tas ir gadījumā ar priekšlaicīgu 1918.gadā vēl neizsludinātās Latvijas neatkarības atzīšanu, ko izdarīja savvērestības organizators – Lielbritānija, vai pavisam nesen, kad Pasaules Banka savā plaši detalizēti izstrādātajā **“Covid-19” pandēmijas apstākļos izvērstās darbības plānā atsaucās uz tobrīd vēl neizsludināto pandēmiju** (*tā ar oficiālu dokumentu vēl līdz šim nav izsludināta, vienkārši visas jūdokrātiskās valdības rīkojas tā it kā pandēmija būtu izsludināta*).

Ir taču skaidrs, ka tāda apjoma dokumentu nevar izdomāt un tā atsevišķās daļas saskaņot, apzināt visas darbību sekas, izveidot darbības instrumentus dažās dienās. Tādu, dokumentos nostiprinātu, plānu sagatavošana prasa **labi izstrādātu ideoloģisko bāzi un daudz līdžstrādnieku darba gadus**. Patiesībā tagad realizēto darbību ideoloģiskos pamatus sāka veidot jau Herberts Velss, par ko tika pieņemts cionistu augstākajā lokā. **Tāpēc “pandēmija” ir šī plāna darba instruments, bet ne plāns darbībai “pandēmijas” apstākļos**. Vienmēr ir jāseko tendencei – tam, kādu cēloņu radītās sekas ved pie kādiem rezultātiem – tas vienmēr uzrāda darbību mērķi.

Tādu noviržu esamība skaidri norāda uz slēpta plāna esamību un, galvenais, par tā slēpto mērķu neatbilstību plāna redzamo daļu deklarētajiem mērķiem.

Katrai savvērestībai ir tās vēsturiskā augsne, pieejamie realizācijas mehānismi un savvērnieku vēsturiskie – viņiem dabiskie mērķi. Tāpēc, zinot vēsturiskās likumsakarības, iespējamo savvērnieku izcelsmi, darbības motivāciju un pieejamos vai nepieciešamos resursus, vienmēr ir jau iepriekšzināma savvērestības iespējamība, savvērnieki, savvērestības izpildes laiks un apstākļi. **Tātad nav jāmeklē tieši savvērestības esamības pierādījumi, bet ir jānovēro savvērestības apstākļu kopums**. Savvērestībā iesaistīto Cilvēku rīcība pati skaidri norāda uz savvērestības esamību.

- **Nodevības situācija ir redzama vēl pirms nodevības fakta.**
- **Saprotiet, kas ir savvērnieku interesēs, un vienmēr zināsiet nākošā uzbrukuma raksturu un apdraudējuma vietu.**
- **Ieskatieties savā tuvākajā apkārtnē un ieraudzīsiet nodevīgi vaļā atstātās durvis.**
- **Ieskatieties vilinošajos piedāvājumos, ieklausieties čīkstulī un noteiktās kārtības jautājumā, tajā, kurš “ir nepelnīti nenovērtēts” vai dara tāpēc, ka “to var”, un jūs zināt, no kurienes nāks nodevīgais uzbrukums.**
- **Jo lielāka nodevība, jo tuvākstāvošs nodevējs.**
- **Jo plašāks un vēsturiski dziļāks plāns, jo vairāk nodevību uzrādošu apstākļu.**

Savvērestības vienmēr sev pārklāj zināšanu trūkuma vāku. Šauri specializētie izpildītāji vai savvērestības apstākļiem piemērojušies “izdzīvotāji” un neko zināt negribošie patērētāji nekad nezina, nenojauš un nesaprot savvērestību klātbūtni un mērķus pat tad, ja kaut kādā veidā tiek tajās iesaistīti. **Sistēmas iekšpusē esot, nekad nav uztverama visa reālā sistēmas darbības aina.**

- **Izglītība ir zināšanu un domāšanas spēju pamatu nostiprināšana, domāšanas plašuma pavēršana, kopsakarību apgūšana, kā arī meklējumu virzienu motivācijas veidošana.**
- **Patiesa izglītība dod patiesu, vienotu pasaules ainu, notikumu kopsakarību redzes plašumu, domas dziļuma skaidrību un nesavtīgas dzīves motivāciju.**

Tāpat, kā sazvērnieku dabas vēsturiskums veido viņu motivāciju sazvērestībā, tāpat tai pretējā dzīves motivācija sazvērestības atstāto pēdu novērotājam ļauj sazvērestības pēdās uztvert sazvērestības esamību un tās mērķus, kā arī izpildītājus. Ja kaut kur pulcējas zagļi, tad ir gaidāmas zādzības. Ja kaut kur baņķieri apvienojas ar “apsaimniekotājiem”, tad tiks aplaupīti namu iedzīvotāji, ja Bilderbergas vai kādā citā “labā klubā” pulcējas cionisti, tad ir gaidāms globāls, visas tautas paverdzinošs cionistu uzbrukums. Tās ir vienkāršas, katram domājošam Cilvēkam pieejamas patiesības. Lai to saprastu, nav jāiegūst slepenos seifos turēti dokumenti, kādu sarunu ieraksti vai oficiāli apstiprināti noplatināšanas protokoli.

Tāpēc, zinot tendenci, labu izglītību baudījis Cilvēks sazvērestību atstātajās pēdās redz kā sazvērniekus, tā arī viņu mērķus. Lūk, tādu speciālistu atklāto “valdību” prettautisko darbību, “viena Cilvēka” vai “viena biznesa darījuma likumu” sazvērestību slēpšanai tiek izmantots ASV CIP izstrādātais “sazvērestību teoriju” zīmols. Tad tiek paziņots, ka tas nav nekas nopietns – tā ir tikai “kārtējā sazvērestību teorija”. Lūk, “tam Cilvēkam tā tas viņa un, protams, arī slimajā prātiņā tikai tā rādās”.

Reizē ar to, tas pats āmurikāņu CIP-s vai šo praksi apguvušie sīkākie sazvērnieki sāk izplatīt citas, patiešām murgainas, pirmajai līdzīgas, pretējas vai pavisam sensacionālas (kā, piemēram, *Lembergs esot asiņains, demokrātijas aizstāvjus savos cietumos spīdzinātājs – kā tas izriet no pret viņu uz vietējo sīkaļu lūguma ASV izsludinātajām sankcijām, uz kuru pamata beidzot vietējie sazvērnieki varēja veikt savu laupīšanas uzbrukumu nepakļāvīgajai Ventspilij un tās iedzīvotājiem vai tāpat kā tagad plaši bīdītās “plakanās zemes”, “vēstures neesamības” un citas murgainās smadzeņu skalošanas tehnoloģijas) ar to nekā nesaistītas, uzmanības novēršanai domātas iluzoras teorijas. Nesen YouTube atradu materiālu, kurā ļoti nopietni rāda un stāsta, ka “Overtona loga” koncepcija esot klasiska “sazvērestības teorija”, jo tādas koncepcijas un tās pielietojuma prakses nemaz neesot – vienkārši tā notiekot. Jūdokrātijai vienmēr ir ASV CIP realizētas piesegoperācijas. **Skali notiekošais maskē īsto, slēpenībā turēto darbību.***

Bet ir arī vēl trešā “sazvērestību teoriju” pielietošanas prakse. Un, proti, tā ir tā saucamā “Overtona loga” pavēršana.

- “Overtona loga” tehnoloģija ļauj tai gatavā sabiedrībā leģitimizēt tai šķietami nepieņemamas tendences un uzvedības modeļus.
- Ar “Overtona loga” tehnoloģijas pielietojumu notiek mērķtiecīga sabiedrības virzīšana sazvērniekiem vajadzīgajā virzienā.

“Overtona loga” tehnoloģijā sabiedrībai tobrīd tradicionāli nepieņemamais tiek novests līdz ar likumu nostiprinātai normai. Tas ir – tiek apvērsta “pieņemamā - nepieņemamā” vērtējumu sistēma. Tas ir globāls Gurdžijeva izstrādātās metodes Cilvēka Dievišķās dabas pārveidošanai par tās pretmetu – sātānisko dabu, pielietojums. **To, ko meklēja Gurdžijevs, ko savās koncentrācijas nometnēs pārbaudīja cionistu izauklētie nacisti, to tagad globālā mērogā pielieto paši cionisti.**

“Overtona loga” tehnoloģiju aprakstīja Džozefs Overtons. “Overtona logs” (tāpat diskursa logs) – tā ir koncepcija par sabiedrībā esošām robežām, kurās, no sabiedrības morāles skatu punkta, ir pieļaujams publisko viedokļu spektrs. “Overtona loga” tehnoloģija ir Dabiskās Kārtības izkropļojums, kurā dabisko pārkārtojumu pakāpeniskā – evolucionārā secībā no “jaunā – interesantā uz ikdienā lietojamo dzīves uzlabojumu – jaunapgūtu vērtību”, tiek aizstāsta ar sabiedrību un vērtības graužošu, degradējošu darbību. “Overtona logā” degradējošo vispirms apspriež, tad tas kļūst pierastībā pieņemams līdz tā jau ir norma.

“Overtona logā” ir sešas sabiedrībā esošās attieksmju pakāpes un pieci šo attieksmju nomaiņas soļi.

Sešas attieksmju pakāpes lejupejošās destrukcijas kārtībā ir:

1. Neiedomājama.
2. Radikālais.
3. Pieļaujama.
4. Racionālais.
5. Standartizētais.
6. Norma.

Pirmais attieksmes maiņas solis ir no Neiedomājamā uz radikālo. Tas ir “ierosinājums” – uzmanības vērsums uz **sabiedrisko reakciju** (*emocionālo attieksmi*) vai **interesi izraisīšu** (“*sazvērestību teorija*”), **sensacionālu** (*strīdi karaļnamā*) vai **aizskarošu parādību** (*perversiju*). Tas var būt kāda “humānista” jautājums “vai mūsdienu modernajā pasaulē vajag turpināt perversiju kriminalizēšanu?” un tāda jautājuma apspriešana. Protams, tāda tēma – perversija vēl nav publiski apspriešanai pieņemama, bet, lūk, “zinātniekiem viss esot jāizpēta”, tāpēc sāk parādīties “zinātnisko pētījumu rezultāti”. “Zinātnieki” atrod, ka perversija skar tikai “neliela skaita būtņu personiskās dzīves nenozīmīgu daļu”, tāpēc tā neesot sabiedriski bīstama, uz kā pamata to dekriminalizē – “lai jau katrs kā grib, var un prot.”

Otrais attieksmes maiņas solis ir no radikālā uz pieļaujamo. Notiek jēdzienu nomaiņa. **Vairs nelieto pretdabiskumu apzīmējošo jēdzienu perversija**, bet **perversās būtnes sāk saukt kādā neitrālā, vēsturisko pieredzi nenesošā vārdā. Jēdzienu perversija aizstāja ar citu saturu nesošu jēdzienu – deviācija**, kurš vairs nav apkaunojoša pretdabiska rīcība, bet gan esošajos apstākļos galēji radikāla un tādēļ nevajadzīga rīcība, kura, krasi mainoties eksistences apstākļiem, var dot eksistenciālu iespēju.

Deviācija nekā neattiecas uz augstāko Cilvēka dzīvi, bet tikai un vienīgi uz eksistenciālo problēmu risināšanu. Tā, piemēram, ekstremālos izdzīvošanas apstākļos var sākt ēst to, ko normāli neviens neēd – tārpus, kukaiņus un atkritumus. Deviācija seksuālajā sfērā nav perversijas analogs tāpēc, ka deviācija ir seksuāli produktīva (*piemēram, daudzsievība*), bet perversija ir neproduktīva.

Trešais attieksmes maiņas solis ir no pieļaujamā uz racionālo. Masu informācijas kanālos parādās ziņas, raksti un diskusiju atspoguļojumi, veikalos ir grāmatas, TV, biedrības, fondi un kino industrija producē filmas un teātros izrāda dramaturģiju ar saturu “iz viņu dzīves”. Sabiedriski nepieņemamo intīmo attiecību publisko demonstrāciju padara par personības brīvības un demokratizācijas simbolu, (*lai atceramies Vārpiņas iesāktos seksfilmīņu vakarus Ķeņčulendas TV raidījumos deviņdesmitajos gados*) kas sagrauj galveno ar noslēpumu aplājamo Cilvēka dzīves daļu – viņa ģimenes dzīvi, Vīra un Sievas, Vecāku un bērnu attiecības, pieļaujamības robežas starp Sievieti un Vīrieti, kā arī vecumu grupās un sociālajos stāvokļos. **Tur, kur nav šī noslēpuma un noslēpuma neaizskaramības, tur nav Cilvēcisku attiecību starp Vīrieti un Sievieti, tur nav ģimenes, tur nav normālas bērnu radīšanas, normālu bērnu un bērnu audzināšanas.** No tā izejot, **juvenālā justīcija ir nenormālos apstākļos, šo apstākļu pastiprināšanai, veidota noziedzīga darbība.**

Ceturtais attieksmes maiņas solis no racionālā uz standartizēto notiek tad, kad tēmai pievienojas popzvaigznes, kuras savos skatuves uzvedumos atklāti izrāda savas perversās tieksmes – demonstrē perversijas un popularitātes analogiju. Šajā solī tiek “atrasta” mitoloģisko varoņu un pagātnes dižgaru piederība perversijai. Publiski pazīstamas, “veiksmīgas”, bagātas un politiski redzamas būtnes atklāti atzīst savu piederību perversijai. “Zinātnieki” stāsta par šīs perversijas it kā normalitāti “dažādos vēstures posmos un kultūrās”.

“Popkultūras” padibenes, arī ar savu toleranto klātbūtni perverso vidē, atklāti reklamē perversiju (*lai atceramies Brauna, Lindas Leen, Naumovas un citu publiskās atklāsmes Keņčulendā*), **stāsta asarainus stāstīņus par pāridarījumiem ģimenē** un izlūdzas sabiedrības līdzjūtīgo līdzpārdzīvojumu. No vienas puses nāk masveidīgi garīdzniecības perversiju atmaskojumi, bet no otras puses aicinājumi uz piedošanu, jo “kurš gan esot tas, kurš varot to nosodīt?” Perversajiem veido pozitīvo tēlu – “viņi taču esot smalki jūtošas, viens otru mīlošas, radošas personības”, vai arī nepelnīti un nepatiesi tikai savas orientācijas dēļ vajāti politiskie darbinieki, kas viņiem tomēr netraucē ieņemt savus krēslus citu, tādu pašu kompānijā.

Piektais attieksmes maiņas solis no standartizētā uz normu pāriet politiskās dzīves līmenī. Tagad jau “tās ir tiesības”. Perversijā ieinteresētās varas un destruktīvo (*Sorosa*) fondu apmaksātie darboņi iznāk no ēnas, apvienojas un **veido jaunu “tolerances” juridisko bāzi**. Kā “nevalstiskās organizācijas”, tā valsts institūcijas, atklāti ievieš toleranci pret nepieņemamo, bet perversijas “normalitāti” caur grāmatām, videomateriāliem un “audzinošām programmām” ievēd bērnu vidē bērnudārzos un skolās, to padara par pusaudžu interešu virzienu. Notiek klaja masveidīga perversijas publiska demonstrācija – “praidos”, “mīlestības parādēs”, “karnevālos” un atribūtiskā (“*varavīkšņu*” *lietussargi, karogi, simboliski uzpurņi* utt.).

Ievieš perversijas diskriminācijas aizliegumu. Diskriminē ne-tolerantos perversijas pretiniekus, bet perversie izrāda un pielieto galēju neiecietību pret normālajiem viņu ne-tolerancē. Tagad attieksme ir nomainīta uz pretējo. **Tas nenozīmē, ka tā ir sabiedrības normālās daļas attieksme, bet tikai to, ka varu sagrābusī – uzurpējusī perversā daļa** ar “Overtona loga” tehnoloģiju, uzpirktajiem, glēvajiem un rīcības nespējīgajiem konformistiem un kolaboracionistiem piedaloties, pagrimstošai sabiedrībai **ir uzspiedusi degradējošu un destruktīvu attiecību modeli** – paātrinājusi šīs sabiedrības deģenerāciju un degradāciju.

Tā tas ir shēmā, kurā tiek apskatīta perversijas pacelšana **pār normu un iecelšana normas kārtā**, bet tāda pati tehnoloģija tiek pielietota arī visās citās sabiedriskās dzīves jomās. Ir tā, ka, pieļaujot nepieļaujamo vienā dzīves jomā (*kakiņu un čuriņu piedzīvojumi bērnu “literatūrā”, Indruvietiskā “valodas dzīve” un “papardes zieda” ieņemšanas stāsti*) tas izplatās arī uz visām citām, ar to saistītajām jomām, aizvien plašākos lokos. Tāpat, kā ir perversija seksuālajās attiecībās, tāpat perversija ir **Druvietes virzītajā valodā nelietojamu vārdu lietojuma attaisnojuma. Destrukcija vienā vietā ir analogiska destrūkcijai citā vietā.**

“Overtona loga” pielietojums ir redzams plašā sabiedriskās domas (*kolektīvās apziņas*) pārveides procesā. Grāmatu lasītāji zin, ka ir tāds poētisks apzīmējums “dvēseļu inženieri”. Rakstnieki, dzejnieki sabiedrībā ienes jaunu domu virzienus, kurus vēlāk, savai kastai piederīgie filozofi ietērpj filozofisko stāstu formās. Šie filozofiskie stāsti tiek ņemti par pamatu ekonomiskām un politiskām programmām. Nav tā, ka, lūk, “sabiedrība kaut kā attīstoties un tad to aprakstot šīs attīstības pētnieki”. Ir tā, ka **zinot sabiedrības vājos punktus – to, uz ko atsaucas tās zemākās intereses, ekonomiskā, politiskā un kultūriznīcinošā savvērestībā tiek veidota šīs intereses uzjundoša un tālākvirzoša ietekme.**

Ir zināms literatūras virziens – zinātniskā fantastika un tās surogāts – fentezī. Zinātniskā fantastika zīmēja jaunus iespējamo realitāšu modeļus. Tajos bija kā pozitīvie tā arī negatīvie attīstības scenāriji. **Tad kādā brīdī beidza publicēt, lika šķēršļus pozitīvā nākotnes skatījuma domātājiem, bet jo plaši izplatīja Cilvēces dzīves gaitas negatīvā redzējuma autoru sacerējumus.** Tos dēvēja par “brīdinājumiem un provokācijām uz pārdomām”.

- **“Provokācija”, nedodot pozitīvo redzējumu, ir apziņu gremdējoša.**

Tomēr, neskatoties uz šīm daudzkārtējām “provokācijām - brīdinājumiem” sabiedrības apziņā nekas pozitīvā virzienā nemainījās – tā paātrināti turpināja destruktīvo ceļu. **Sabiedrībā neievadīja pozitīvo iespēju redzējumu.** Nebija tā, ka nebija tādu rakstnieku. Vienkārši, izdabājot publikas zemākās daļas zemākajām tieksmēm, peļņas kārē un **sekojot “vadošajiem norādījumiem”, izdevēji, drukājamās “literatūras” pasūtītāji (fondi, “mecenāti”, “klubi” un bankas) un tirgotāji atvēra ceļu vieniem un ar to pašu slēdza ceļu citiem.** Sabiedrībai lika pieņemt, ka tas, kas zīmējās tādas literatūras destruktīvajā saturā, ir tā iespējams arī dzīvē. **Sabiedrība to pieņēma kā iespējamību un pēc tam ļāvās šīs iespējamības iemiesošanās procesam.** Tas pats notika arī kino industrijā, žurnālistikā un mākslas izstumšanā no dzīves un vides.

Visi zin par **“Gredzenu pavēlnieku”, Harija Potera, “Bafijas pret vampīriem”, “Amuleta”, “Krēslas”, “Bada spēļu” un “Staigājošo miroņu”** piedzīvojumiem un daudzām citām bērniem un jauniešiem tēmētām tāda virziena maģiju un savstarpējo apkarošanu popularizējošām filmām un grāmatām. Tas ir **ceturtais “Overtona loga” solis uz šamanisma ieviešanu** – uz valsts aizstāšanu ar šamaniskās varas dominēšanas pieņemšanu.

Piektais “Overtona loga” solis šamanisma ieviešanā - tā saucamā “kompetenču izglītība” sākās ar it kā nenozīmīgu “99 balto zirgu” – **Lielbritānijā uzpirtā un apmācītā tautas nodevēja (vai zemāko tieksmju un muļķības atsedzēja) Rodes** un viņam līdzīgo darboņu virzīto “alternatīvo skolu” ieviešanu Keņčulendā. Vēlāk tā caur “Overtona loga” tehnoloģiju tika padarīta par tagad ar valsts institūciju diktātu noteikto “kompetenču izglītību”.

Orvels, būdams anglosekšu specdienestu darbinieks, **labi zināja rietumu pagrimuma vadības scenārijus**, labi zināja tālākās darbības plānus un to attīstības rezultātus. **Orvels neko nezināja par Padomju Savienību un tajā notiekošo.** Orvels, savos romānos aprakstot “nākotnē iespējamo”, **savā sabiedrībā ievadīja cionistiem vēlamās nākotnes ainas, kuras, caur daudzkārtēju pieminēšanu un apspriešanu, pamazām tika pieņemtas kā reāli eksistējošas, pieļaujamas un eksistences modeļos vērā ņemamas.** Tādā kārtā, cenžējot vienas idejas, un to vietā izplatot citas teorijas, tika pielietota “Overtona loga” tehnoloģija.

Tieši tāpat, tādu pat mērķu sasniegšanai **sazvērnieki** izplata iepriekšsagatavotus **viņiem vajadzīgus scenārijus**, kurus paši “Overtona loga” pavērsšanai – **uzmanības pievēršanai izdaudzina par “sazvērestības teorijām”.** Tāda shēma, kurā vēlamu notikumu virzību vispirms pasniedz par “trakā profesora sazvērestības teoriju”, labi aprakstīta vēl pagājušā gadsimta astoņdesmitajos gados izdotajā latviešu valodā lasāmajā Sakjo Komacu romānā “Japānas nogrimšana”. Liela daļa tā saucamo “sazvērestības teoriju” ir “Overtona logu” pavērsšana.

Te jāatgādina, ka destruktīvā “Overtona loga” tehnoloģija ir pielietojama tikai **pagrimušās un pagrimumam gatavās sabiedrībās, kurās viņu morāle turas tikai vecā –** izzudušas Gara dzīves paliekā – līdz galam nesaprastā un neizjustā **tradicionālā ieradumā,** kur perversiju nebremzē pārliecība, bet tikai bailes no iespējamajām pārmaiņām.

- **Tur, kur Cilvēka dzīvi vada viņa Garīgās dzīves un patiesas izglītības uzturēta iekšējā pārliecība, tur Cilvēka attieksmi ar “Overtona loga” tehnoloģiju nevar mainīt.**
- **Tieši pretēji – katrs nākošais “Overtona loga” solis viņā izraisa aizvien pieaugošu pretestību.**

turpinājums sekos...